„Atunci când devenim conștienți de faptul că suntem Dumnezeu, vedem viața în alt fel. Cei mai mulți dintre voi vă chinuiți în râul învolburat al umanității. Încă mai sunteți încurcați de cioturile trecutului. Sunteți ocupați cu rănile corpului vostru, cu rețelele voastre neuronale. Încercați să traversați râul, dar vă e teamă să nu vă răniți sau să nu pierdeți acel ceva, pe care îl aveți. Așa că sunteți blocați pe cioturile pe care se traversează acest râu."

„Când nu știm că suntem Dumnezeu, un lucru știm cu siguranță – și anume, știm că suntem ființe omenești. Acest gând este atât de obișnuit pentru noi, încât o să mai treacă ceva vreme până o să înțelegem că, dacă știm că suntem ființe omenești, cum să fie de mirare că facem parte din cioturile de viață care ne sfâșie carnea, care se agață de ea? Cum să fie de mirare că facem parte dintr-o viață care e atât de împovărată de trupesc, încât ne e frică să traversăm râul?"

Ramtha

ISBN 978-973-88105-4-9

Traversând râul

Ramtha

Traversând râul

La fața ființei

Ramtha

Editura M.M.S.
Mastering Mind & Soul

Această serie de învățături este dedicată tuturor studenților Marii Lucrări, cărora le plac învățăturile lui Ram.

Vă sugerăm să vă creați un mediu de învățare ideal pentru studiu şi contemplare.

Aprindeți focul în şemineu şi aşezați-vă comod. Pregătiți-vă. Deschideți-vă mintea, ca să învățați şi să fiți geniali.

CUPRINS

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI 11

CUVÂNT ÎNAINTE 13

SECRETELE VIEȚII NU SUNT PESTE PUTERILE NOASTRE 15

DIFERENȚA DINTRE A AUZI CUVINTELE ŞI A LE APLICA 25

ÎNVĂȚĂTURILE NE AMENINȚĂ PERSONALITATEA 31

Această traversare a râului este înşelătoare 38

CE ÎNSEAMNĂ A FI CURAT ÎNTRU SPIRIT? 45

Atunci când ceea ce este miraculos devine obişnuit 54

IMPACTUL CUVINTELOR ÎNVĂȚĂTORULUI MAESTRU ASUPRA CREIERULUI 57

STRĂBATEȚI PÂNĂ ÎN PARTEA CEALALTĂ 65

A fi prezent pe deplin în momentul prezent 69

Învățând să sfidăm timpul: mintea adevăratului maestru 79

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA 87

GLOSARUL LUI RAMTHA 99

În seria „În fața șemineului" am inclus un glosar, ce conține câteva dintre conceptele de bază pe care le folosește Ramtha, pentru ca cititorul să se poată familiariza cu aceste învățături. De asemenea, am inclus o scurtă prezentare a lui Ramtha, făcută de JZ Knight, care descrie cum au început toate astea, pentru cei care nu știu povestea. Fie să vă bucurați de această învățare și contemplare!

SECRETELE VIEȚII NU SUNT PESTE PUTERILE NOASTRE

Dintru Domnul Dumnezeul ființei mele, întru Domnul Dumnezeul ființei voastre, salut ceea ce este denumit „voi" şi Dumnezeul care sunteți. Salutări.

Dumnezeul meu preaiubit,
Doamne, binecuvântează-mi viața,
umple-o de mişcarea ta
şi fă să se manifeste viața mea
în armonie,
ca destinul vieții mele
să nu fie dat
corpului meu,
ci Sfântului meu Spirit.
Aşa să fie.

Vreau să ştiți că sunt onorat să mă aflu cu voi, iar ceea ce onorez eu, unii dintre voi încă nici nu ați început să înțelegeți. Onorez pe Dumnezeul care poartă corpul şi personalitatea cu inocență, dar deliberat – şi sunt onorat să mă aflu în preajma unor asemenea ființe.

Mă bucur că ați petrecut marile sărbători într-un spirit de bucurie şi de recunoştință şi că v-ați făcut timp să vă uitați sub brad şi să-l vedeți pe Cristos manifestat în materie*, să vedeți Punctul Zero cum coboară piramidal, trecând prin toate nivelurile, până jos, iar darurile de sub brad reprezentând atât de ostentativ darurile Spiritului. Noi le-am pus acolo, căci Dumnezeu este cel care dăruieşte. Marile sărbători nu sunt, pur şi simplu, ceea ce se numeşte o sărbătoare națională, un eveniment în scopuri capitaliste. Pentru cei care pot să vadă, ei înțeleg – şi prin ochii lor, îşi găsesc adevărata venerație şi adevărata semnificație a ceea ce este în jurul lor.

De-a lungul vieții mele, mari învățători mi-au fost toți bărbații pe care i-am cucerit, toți oamenii pe care i-am iubit, toate femeile pe care le-am cunoscut şi fiecare bucățică de copac pe lângă care am trecut, în călătoria mea. Cu toții m-au învățat să mă opresc, mai târziu, în viață – şi să înțeleg că Dumnezeu este întrețesut într-o frunză şi că secretele vieții nu sunt atât de adânc îngropate încât oamenii obişnuiți să nu le poată percepe. Ele sunt chiar acolo, în creşterea unei mlădițe sub un copac semeț, în strădania ei să ajungă la lumină. Sunt acolo, în peştii care îşi croiesc drum înapoi, la cuiburi, să se asigure că puii lor vor supraviețui, ca într-o zi să poată participa şi ei la Spiritul lui Dumnezeu manifestat în materie. Sunt acolo atunci când priveşti un cărăbuş umil cum îşi croieşte calea aprigă printre prădători şi cum găseşte destulă mâncare să ducă cu el înapoi, la stup, şi să aibă de

* În Orig. Christ-in-mass. Analogie la cuvântul englezesc Christmas, Crăciun în limba română, *n. ed.*

ajuns să trăiască; sau privind ceea ce numiți păsările sălbatice, cum aterizează pe râuri de smarald, pe trestia trosnind, privindu-le cum îşi aleg perechea, cu minuțiozitate, şi cum îşi dau viața ca să îşi facă un cuib, cum petrec clipe lungi având grijă de ou, de sfântul ou, să aducă pe lume puii şi să îi îngrijească altruist. Asta nu e Dumnezeu? Asta e o mare învățătură.

Atunci când devenim conştienți de faptul că suntem Dumnezeu, vedem viața în alt fel. Cei mai mulți dintre voi vă chinuiți în râul învolburat al umanității. Încă mai sunteți încurcați de cioturile trecutului. Sunteți ocupați cu rănile corpului vostru, cu rețelele voastre neuronale. Încercați să traversați râul, dar vă e teamă să nu vă răniți sau să nu pierdeți acel ceva pe care îl aveți. Aşa că sunteți blocați pe cioturile care traversează acest râu.

Atunci, haideți să vedem ce e cu asta. Când nu ştim că suntem Dumnezeu, un lucru ştim cu siguranță – şi anume, ştim că suntem ființe omeneşti. Acest gând este atât de obişnuit pentru noi, încât o să mai treacă ceva vreme până o să înțelegem că, dacă ştim că suntem ființe omeneşti, cum să fie de mirare că facem parte din cioturile de viață care ne sfâşie carnea, care se agață de ea? Cum să fie de mirare că facem parte dintr-o viață care e atât de împovărată de trupesc, încât ne e frică să traversăm râul?

Desigur, aspectul revelator al acestui fapt este că noi am dat putere la ceea ce credem că suntem. V-am observat acum 35.000 de ani. V-am observat şi recent, pentru că, după cum se vede, orice clipă conține potențialul schimbării. Nimic nu este stabilit, în afară de cel divin, care poate să

stabilească ceva pentru cel ignorant, iar cel divin poate să stabilească ceva pentru cel ignorant numai în acord cu cel ignorant. Divinitatea nu a putut niciodată să stabilească ceea ce este divin pentru altă divinitate.

V-am urmărit şi v-am observat, pentru că atunci când nu ştiți că sunteți observați, atunci sunteți cei mai naturali. Atunci ştiu ce elev am şi atunci ştiu ce potențial faceți să colapseze şi ce doriți cu adevărat să trăiți. Ştiu care este natura voastră obişnuită. Aceea este alegerea cea mai puternică, pentru că asta înseamnă că Dumnezeu trebuie să curgă prin natura obişnuită a ființei omeneşti. Vă urmăresc cum treceți în fiecare zi pe lângă mari învățături. Şi ştiți de ce treceți pe lângă ele? Pentru că nu le vedeți. Ştiți ce vedeți? Vă vedeți corpul, vă vedeți fața. Vedeți cât de în formă sau cât de gras este corpul vostru. Vă gândiți la mâncare, la somn şi la copulație. Vă gândiți la haine. Vă gândiți la toate astea. Ei bine, asta îmi spune, în termeni omeneşti şi simpli, că ați făcut o alegere – să vedeți numai ceea ce este de folos părții din voi care este carne. Cum ar fi, asta îmi spune că v-ați ignorat partea care este Dumnezeu. În fiecare zi, când vă treziți, faceți o alegere – fie să vedeți corpul şi personalitatea acestuia, fie să vedeți Dumnezeul.

Ei bine, există câțiva dintre voi – putem să îi numărăm pe degetele de la o mână, şi încă ne-ar mai rămâne degete – care învață în fiecare zi să îl vadă pe Dumnezeu ca pe ceva obişnuit. Asta înseamnă că, pentru ei, fiecare zi e o lecție. Lecțiile nu trebuie să fie neapărat grele. Lecțiile pot să fie minunate şi uluitoare. Să fii uluit e o experiență

plăcută. Să fii prins în ceva atât de simplu, dar să fii capabil să îi vezi mecanismul, este o experiență uluitoare. Există câțiva printre voi care ați adoptat ca natură obişnuită să vedeți ceea ce sunteți, ceea ce vreți să fiți, Dumnezeu. Ei bine, cum îl vedem pe Dumnezeu în cel mai măreț, mai pur şi mai nesofisticat mod? În natură, iar când vă ridicați şi când vă plimbați şi vă uitați în jur, vă bucurați în lumina dimineții. Unii dintre voi nu se bucură în lumina dimineții, pentru că plouă afară – dar asta e partea voastră omenească. Vreau să ştiți asta. Partea voastră omenească nu se bucură de nimic ce este inconfortabil, dar partea voastră de Dumnezeu se bucură, pentru că sunt apele vieții. Ele hrănesc pământul. Şi când o să spuneți că e prea multă ploaie? Niciodată n-o să fie destulă.

În secunda în care se trezesc, astfel de oameni inspiră respirația vieții şi se bucură de faptul că sunt vii. Dacă ceea ce suntem oglindeşte exact ceea ce se află în viața voastră, atunci ce sunteți voi? O persoană căreia, în gândirea ei obişnuită, nu trebuie să i se amintească, care nu trebuie să se ducă la un cartonaş pe care scrie: „Priveşte natura astăzi; în ea ai să-l vezi pe Dumnezeu". O persoană care nu trebuie să facă asta, care se trezeşte şi care vede acest lucru, acum este o entitate care a ales, prin alegere simplă, să se vadă conectată cu totul, mai degrabă decât izolată într-o formă omenească.

Cu toate acestea, iată care este paradoxul. O astfel de entitate care găseşte lecții în natură va deveni un iubitor al naturii. Observăm numai ceea ce iubim sau ceea ce urâm

cu adevărat. Deci, dacă avem o entitate care observă natura, atunci acea entitate se observă pe sine – ce frumos – pentru că, atunci, ea este uniunea întregului. Ei bine, această entitate este un maestru care se făureşte, lucrând în tăcere. Entitatea aceasta va avea o realitate diferită decât cea a unei ființe omeneşti, pentru că această entitate va putea să facă trecerea peste râu şi va merge pe apă, pentru că ea este apa. Ființa omenească va merge la apă şi îi va spune: „Îți ordon să fii nemişcată şi am să fac un pod, ca să trec peste tine". Un lucru ciudat la ființele omeneşti este că totul este făcut pentru gloria personală. Însă cine este persoana care este glorificată? Este omul, personalitatea: „Pot să construiesc un pod mai mare şi mai bun".

E la fel ca şi armata mea, adunată în jurul copacului celui măreț, Domnul Pădurii.[1]

I-am implorat să-mi spună: „Ce ştie copacul acesta, iar voi nu ştiți?" N-au putut să îmi răspundă la întrebare, pentru că ei erau luptători. Cum puteau să fie intimidați de aşa o ființă colosală? Cum să poată acel lucru să ştie mai mult decât ei? Deci, pentru că alter-ego-ul lor s-a amestecat şi le-a stat în drum, n-au putut să găsească răspunsul, deşi răspunsul se uita drept în ochii lor. Nici măcar n-au putut să-l vadă. Asta sunteți. Aşa sunteți voi.

„Iar copacul acesta nu ştie să moară; numai voi ştiți să faceți asta. Copacul acesta o să fie în viață, atunci când vor

[1] A se vedea „Autobiografia lui Ramtha, N-am avut alt învățător, decât natura", în *Ghidul începătorului pentru crearea realității,* ed. a 3-a (Yelm: JZK Publishing, o diviziune a JZK, Inc., 2004).

umbla pe Pământ generații după generații după generații de urmaşi ai voştri, încă nenăscuți."

„Dar, Stăpâne, putem să doborâm copacul acesta într-o clipă."

„Nu într-o clipă. O să vă trebuiască ceva mai mult de o clipă, ca să-i scoateți inima acestui copac. Şi lucrul acesta e adevărat, puteți să faceți asta, numai că asta e diferența dintre voi şi copac. Voi ştiți să muriți; el nu ştie."

DIFERENȚA DINTRE A AUZI CUVINTELE ȘI A LE APLICA

Există această nevoie de individualitate; şi totuşi, complexitatea constă în faptul că vreți să fiți destul de individuali, dar să vă şi amestecați cu ceilalți. Vreți să fiți indivizi, dar să fiți şi acceptați. Acceptați de cine, de alți indivizi? Ei bine, nevoia aceasta de a fi un individ şi de a sta ferm cu picioarele pe pământ se potriveşte foarte bine cu un prost. Iar prostul spune: „Ştiu ce e cel mai bine pentru mine şi pot să selectez din toate mizeriile astea, pentru că nu aici vreau să mă aflu în viață. Eu vreau să fiu un individ. Nu vreau să fiu omogenizat în Spirit. Prea am lucrat din greu ca să fiu individualist".

Aşa că, iată ce se întâmplă. Voi luați numai ceea ce vreți să luați şi numai ceea ce credeți că e bine pentru voi. Nu v-am spus niciodată vreo învățătură care să nu vă fi fost de folos, nicio învățătură care să nu vă fi dus pe calea evoluției, dacă o adoptați în mod sincer. Nu sunt aici ca să vă fac să mergeți înapoi. Sunt aici ca să vă conduc către înainte, în prezentul magnific, uimitor şi extraordinar care vă scapă mereu.

În această nevoie de individualitate, voi vă stabiliți propriile reguli, iar eu trebuie să vă învăț astfel încât să mă țin de acele reguli. Şi atunci, când ajungem să creăm un nou an, cum îl veți pune în practică? Vreau să vă întreb, ce instrumente ați cultivat în anul ce a trecut, care să vă permită să îndepliniți cu certitudine absolută ceea ce vreți? Şi vă voi spune în această seară că sunteți schilozi.

De ce viața voastră ca indivizi este aşa de dată peste cap, iar viața voastră ca spirit se pare că vă ajută numai în momentele cele mai ciudate şi pentru lucruri care nici nu

par să conteze? De ce Spiritul nu se află pe deplin în voi? Pentru că voi stabiliți condițiile. Voi instalați rețeaua neuronală. Voi ați blocat zidul dinspre expresia deplină, participarea deplină.

Vidul ne mătură pur şi simplu, nu ştiți? Atunci când pătrundem în Vid, nu putem să pătrundem acolo în carne şi oase. Fețişoara asta drăgălaşă nu poate să meargă acolo, trupul acesta minunat nu poate să meargă acolo – şi totuşi, acestea sunt condițiile pe care ni le stabilim. Şi e mult prea inconfortabil pentru această fețişoară drăguță şi pentru trupul acela minunat să fie în stare să se concentreze. Aşa că ştiți ce faceți? Nici măcar nu mai încercați. Ajungeți într-un loc şi nu faceți decât să stați acolo şi să vă gândiți. De ce nu ați ajuns unde trebuie? Pentru că nu ascultați şi pentru că nu faceți lucrarea. Vă aşteptați să fac eu lucrarea în locul vostru. Nu despre asta e vorba, la şcoala asta. Eu deja am făcut lucrarea. Eu mi-am trăit viața. Mi-am bătut calea. Acum trebuie să o faceți voi. Şi cât e de greu? Nu e greu deloc. Este la fel de simplu ca şi alegerile pe care le-ați făcut în viață.

ÎNVĂȚĂTURILE NE AMENINȚĂ PERSONALITATEA

Chiar aveți nevoie de ceva ajutor, pentru că nu aveți credință în lucrare, în a face disciplinele. Ați distrus totul, pentru că ați adoptat-o doar până la nivelul la care ea nu v-ar face de ruşine, nu v-ar înjosi, nu v-ar zbârci identitatea individuală. Iar când ați făcut asta, identitatea a fost mai importantă decât Sfântul Spirit. Când aveți nevoie de învățături, nu aveți încredere în ele, pentru că nu le aplicați în practică. Astfel că, în cele din urmă, trebuie să vedem de ce cereți ceva de care nu sunteți demni. Nu sunteți demni de Sfântul Spirit, nu sunteți demni de hotărâre, nici nu sunteți demni să mergeți pe apă, să treceți peste râul acela învolburat care va însemna o trecere între caracterul nostru omenesc şi Spiritul nostru.

Nu există alt loc – şi vă implor să mergeți şi să căutați voi unul, dacă credeți că greşesc – care să vă fi putut da învățături mai bune şi discipline mai bune şi cu mai pură grație, tărie şi tenacitate decât ceea ce vi s-a dat aici. Dar se pare că voi credeți că învățăturile vă amenință integritatea fizică. Aşa este. Ele amenință personalitatea. Atunci când personalitatea trebuie să îşi împrăştie sămânța, să îşi trăiască orgasmele, să îşi umple burta, să îşi dea părul pe spate şi să îşi pună hainele cele bune, învățăturile îi stau în drum.

Toate acestea sunt feedback-uri ale simțurilor – și cu cât avem mai multe feedbackuri ale simțurilor, cu atât suntem mai frumoși sau mai acceptabili. Așa merge treaba.

E ca și cum ați crede că învățăturile vă amenință. Ei bine, așa este, pentru că ele vă cer să înlocuiți acest ego modificat cu împărăția cerurilor. Atunci când era venerat pentru minunile pe care le făcea, Yeshua ben Joseph spunea: „Nu eu am făcut asta". De fapt, el spunea, „Nu eu, Yeshua ben Joseph, am făcut aceasta. Nu îmi adorați alter-ego-ul, ego-ul modificat. Nu îmi venerați fața. Nu îmi venerați picioarele. Nu îmi venerați veșmântul. Nu înțelegeți? Tatăl ceresc dinlăuntrul meu a făcut asta. Eu sunt nimic." El nu și-a asumat niciodată meritele pentru vreo lucrare. Întotdeauna a dat-o Dumnezeului său și, făcând aceasta, a ajuns la o încercare pe care voi nu o veți face niciodată în această viață, pentru că voi nu puteți să vă ridicați în picioare și să spuneți că Dumnezeul meu a făcut asta, pentru că e prea greu să nu acordați niciun pic de merit personalității voastre. E prea tentant. Cred că asta e diferența și motivul pentru care maeștrii nu vin să zăbovească printre voi. În viața noastră căpătăm doar ceea ce suntem. Manifestăm în viața noastră numai ceea ce ne este egal. Asta e legea după care se mișcă toate. E lipsit de prejudecată. Căpătați tot ce vreți și, din păcate, voi vreți lucruri care sunt perisabile. Eu mă străduiesc să vă învăț despre ceea ce este nepieritor.

Mulți dintre voi ați făcut minuni, dar oare asta e destul încât să vă mulțumească pentru tot restul vieții? „Păi, am reușit să fac asta. Acum doi ani am făcut asta, am făcut asta." O să vă susțină în vreun fel reputația aceea? Oare asta vă

scuză în vreun fel comportamentul de astăzi sau motivul pentru care astăzi nu reușiți să scăpați de durerea de cap? Oare faptul că anul trecut făceați minuni o să vă facă să plutiți cumva pe lângă problema pe care ați creat-o astăzi? Reputația nu vă va rezolva viața în niciun fel. Trebuie să fii viața în fiecare clipă, în prezentul divin.

Nu pot să învăț pe nimeni care insistă să audă numai ceea ce vrea să audă. Pot să îi învăț pe aceia care se trezesc și care înțeleg că adevărata lor problemă în viață este că le-a fost dată o înțelepciune enormă, pe care nu numai că au auzit-o verbal, dar li s-a și dat însărcinarea să o pună în practică. Și spre meritul vostru, cei mai mulți au reușit să o facă și să își dovedească lor înșile că învățătura nu este o filozofie, ci un adevăr.

Aș putea să m-așez și să mă mai laud încă 35.000 de ani că cea mai măreață trecere pe care am făcut-o a fost să vin înapoi și să vă fac pe voi să faceți acel miraculos lucrușor care este adevărul – și dacă asta nu e de ajuns, atunci nimic n-o să fie de ajuns. Astfel că nu contează cât de mult sunt eu Ramtha sau nu, ci contează că v-am învățat să faceți ceea ce este miraculos, iar voi ați făcut. Asta nu vă face să vă întrebați, oare cât de multe mai sunt, în afară de asta? Acea mică minune, acele două mici minuni, acele două niveluri de adevăr sunt ca niște frunze în vânt când e vorba de personalitate, pentru că personalitatea poate să nege, să respingă și să raționalizeze ceea ce este miraculos în propriii săi termeni de logică sordidă. S-a întâmplat și celor mai buni dintre voi. Vă amintiți de expresia aceea: „Cei din urmă vor fi cei dintâi"? E așa de adevărat.

Undeva trebuie să se nască în fiecare dintre voi, așa cum s-a născut în mine, faptul că trebuie să fie ceva mai bun decât viața pe care o aveți în prezent. Eu am avut o mulțime de timp să mă gândesc la asta, vreme de șapte ani, stând pe piatră. Am stat și am suferit vreme de șapte ani. Și vreau să vă spun ceva ce ar trebui să rețineți: mi-am creat propria trădare, pentru că într-o situație nu mi-am folosit înțelepciunea. De câte ori pe zi se întâmplă să nu vă folosiți înțelepciunea? Oare trebuie să vă precizez cât de mult vă abuzați viața, nefolosind înțelepciunea pe care o aveți undeva, înlăuntrul vostru, și pe care ați primit-o într-o zi senzațională?

În primii câțiva ani, am fost plin de supărare și de amărăciune. Purtam ranchiună și uram. Purtam ranchiună tuturor și uram pe toată lumea. Eram victima supremă. Pentru că eram conducătorul, asta a fost o mare decădere de la nemurirea mea, de la legenda care eram. Imaginați-vă. Vedeți, eu știu de ce nu faceți lucruri care vă amenință personalitatea, pentru că așa făceam și eu. Știu cum e. Eram ranchiunos, uram, dar nu puteam să fac nimic pentru asta. Așa că, Ram, mai stai un pic și mai poartă ranchiună, mai urăște un pic. Nu faci decât să creezi ziua următoare, care o să te rănească încă și mai mult și o să te simți și mai rău. Iar după o vreme, am obosit să mă simt mai rău. Știți care era lucrul pe care eram ranchiunos? Nu-mi convenea decăderea imaginii mele, ca să nu mai pomenesc de rană. Pe asta eram ranchiunos. Dar nu puteam să fac nimic, pentru că, la urma urmei, eu am creat circumstanțele propriei mele căderi. Așa cum voi creați în mod repetat

circumstanțele care apar mereu în viața voastră – la fel am făcut și eu.

Pasărea aceea de noapte m-a învățat mai multe decât am învățat în toată viața mea. A fost singura mea tovarășă adevărată. Nu îi păsa prea mult că eu eram Ram, ci doar să nu facem zgomot și să trezim copiii. După o vreme, am ascultat sfatul acela. Eram pe teritoriul lor; ei nu erau pe teritoriul meu. Interesant.

Știi ce înseamnă ranchiuna? Înseamnă să încerci să îți revezi trecutul. Personalitatea are o calitate sălbatică – aceea că vrea să meargă înapoi, în trecutul ei. Este într-atât de sălbatică, încât să vă facă să reveniți continuu la lucrurile care vă sunt familiare, la formele-gând care vă sunt familiare, la modurile de a gândi care vă sunt familiare. Este un element sălbatic din voi. Știu. Era și în mine.

Ei bine, hai să vă spun cum stau lucrurile. Vă reafirmați mereu trecutul, pentru că ați ales să o faceți. De aceea stă el în calea miraculosului în viața voastră, pentru că, în strălucirea sa, miraculosul trebuie să treacă prin umbrele personalității voastre. A merge înapoi în trecut ar fi ca și cum eu m-aș întoarce la ultimul oraș pe care l-am ras de pe fața pământului, l-aș reconstrui și apoi l-aș distruge din nou, apoi m-aș mai gândi și l-aș reface încă o dată. Pentru mine, trecutul, așa cum faceți voi în fiecare zi, ar fi ca și cum aș încerca să mă întorc la Onai, să îl ridic, să îl aduc de pe unde a ajuns, să îmi petrec tot timpul reconstruindu-l, piatră cu piatră – desigur, ca să nu mai spun că trebuie să și înviu niște oameni – să îl construiesc din nou, ca să pot să îl las să mă mai suprime încă o dată.

De ce să vreau să-l ridic pe războinicul care m-a scuipat în ochi? De ce să vreau să-l ridic pe satrapul care l-a ruşinat pe fratele meu? De ce să vreau să fac asta? Ei bine, spuneți voi, voi n-ați face-o. Dar vă spun, nu asta faceți? Nu vă reconstruiți mereu trecutul? Ba da. Spuneți că fețele sunt altele, dar eu vă spun că nu e cu nimic diferit decât dacă m-aş putea muta în alt plan, să îi iau pe oamenii aceia pe care i-am omorât şi să îi scot din viața lor actuală, ei să dispară şi să se mute înapoi, în trecut. Nu faceți decât să reciclați aceleaşi chipuri vechi. Asta e tot ce faceți. Ei doar poartă altă mască.

Încă nu v-ați dat seama, preaiubiților – în afară de aceia câțiva dintre voi, pe care vă pot număra pe degetele de la o mână şi să-mi mai rămână degete – că pentru mine, realitatea începe în minte. Nu în fizic. Aceea nu e realitate. Asta e diferența, față de cei care sunt agățați de cioturile dintr-un râu învolburat. Realitatea lor este râul învolburat.

Această traversare a râului este înşelătoare

Ființele care şi-au trăit viața în comuniune cu tot ce e viață – realitatea lor nu este un lucru anume, ci comuniunea vieții însăşi. Dacă v-aş spune că nu e vorba de ceea ce faceți, ci de ceea ce gândiți, asta s-ar conforma, pe scurt, învățăturii că realitatea este creată de conştiință-şi-energie. Dacă v-ați gândit la un lucru, deja l-ați şi făcut.

Deci, cum să luăm această declarație şi să o punem în contextul miraculosului? Ceea ce gândiți cu creierul vostru

se manifestă întotdeauna. Eu numesc asta gândul obişnuit. Gândul obişnuit este cel mai puternic gând, pentru că nu există nicio obiecțiune la el. Îi este permis să fie. La ceea ce este miraculos trebuie să lucrăm, trebuie să ne ridicăm energia dincolo de primele trei peceți, să stăm acolo şi s-o facem. E înşelător, pentru că s-ar putea să obosim, s-ar putea să fie cam târziu, să ne fi culcat deja sau să fim cu vreo femeie. Aşa că întotdeauna e înşelător. Trecerea asta peste râu e înşelătoare. Dar, vedeți voi, uite ce se întâmplă. Trecutul vostru a fost ca şi trecutul meu. Eu m-am ridicat pe umerii cuceritilor mele, iar când ele au fost date la o parte, n-am mai avut pe ce umeri să stau. Acesta era gândul meu obişnuit, gândul de toată ziua.

Gândul vostru obişnuit este ego-ul vostru modificat, alter-ego-ul vostru. De aceea se tot manifestă şi de aceea trebuie să muncim din greu ca să facem ca Spiritul Sfânt să se mute în viața noastră. Spunem că asta e muncă grea. Da, este, pentru că aceste cuvinte încă nu sunt cuvintele voastre. Gândurile astea, prezentate direct şi cu elocvență, încă nu sunt gândurile voastre. Voi nu gândiți cum gândesc eu. Chiar şi în creierul acestei femei, eu gândesc ca un Dumnezeu. Eu folosesc acest creier ca un Dumnezeu. Cum altfel explicați orele astea de orientare care curg? Este mintea lui Dumnezeu, care curge printr-un creier omenesc; o puteți decela cu uşurință, dar nu puteți să spuneți că nu curge. Eu vă arăt gândul obişnuit, gândul naturii de toată ziua. El izvorăşte din mine nelimitat. Voi nici nu puteți să purtați o conversație cu mine. Trecutul vostru este întărit de natura obişnuită a personalității voastre; ceea ce este miraculos încă

nu este gând pentru voi. Voi nu gândiți ca Dumnezeu; ca urmare, nu puteți să trăiți ca Dumnezeu.

Nu e vorba de ceea ce faceți; e vorba de ceea ce gândiți. Iar eu, ca învățător al vostru, vă spun că, pentru mine, gândurile voastre înseamnă realitate. Nu îmi pasă ce faceți după aceea. Nu are importanță. În creierul vostru s-a creat punctul de realitate, iar voi ați întreținut acel gând. Sunteți niște proști dacă credeți că gândurile acelea nu sunt deschise pentru toată lumea, în planul luminii și dincolo de acesta. Sunteți proști dacă credeți că sunt personale. Nu sunt personale.

Astfel că pretextul cu divinitatea n-o să facă decât să vă ducă la groapă – și așa, o să pierdeți un corp care vă permite să faceți minunatele lucrări ale împărăției cerurilor. Și revin la ce am spus: De ce vă este așa de frică de personalitatea voastră? De ce credeți că o să pierdeți viață, fiind o ființă divină? Ce observație stupidă și neserioasă.

Și nu e nicio scuză să spui: „Ei bine, sunt tânăr". Asta nu e o scuză. Tinerețea oferă cea mai mare rezervă de energie dintre toate, pentru manifestarea Cristosului în materie. Când sunteți mai bătrâni, vă e mai greu să vă convingeți oasele să nu vă mai doară, pentru că acum, ele sunt pline de atât de mult din viața voastră emoțională. E chiar și mai dificil, atunci când vă pierdeți virilitatea, să găsiți energia care s-a pierdut la nivel hormonal în corp, să o reînviați într-un soi de pasiune pe care ați cunoscut-o doar atunci când erați tineri și neatenți. În tinerețe, toți cred că sunt indestructibili. Hormonii aceia vă fac să credeți asta, însă hormonii aceia nu sunt doar folosiți, ci se abuzează de ei.

Care sunt recompensele? Împărăția cerului. Ce ar putea să fie asta? Înseamnă că mintea e pusă pe altarul lui Dumnezeu și că e pusă acolo pentru ca Dumnezeu, pur și simplu, să o ia și să lucreze prin ea, ca printr-un instrument pentru crearea paradisului. În acest sens, trebuie să punem pe altarul acela o mare povară, lucru care e greu de făcut, pentru că e greu să ne lăsăm la o parte bolile, deoarece ele au fost personalitatea noastră. E greu să ne lăsăm deoparte sexualitatea, pentru că ea ne-a făcut să avem probleme în viață, probleme care au dat un sens vieții noastre. Întotdeauna problemele sunt un motiv pentru care să trăiești.

E greu să lăsăm deoparte sexualitatea. E greu să lăsăm deoparte identitatea feminină, pentru că ea v-a adus atât de departe în viață. Dar vă spun că, într-o zi, n-o să mai puteți să ajungeți niciunde cu ea. E foarte greu să lăsați deoparte identitatea masculină, pentru că, astfel, credeți că săriți peste tinerețe. Vă implor să-mi spuneți și mie un lucru pe care nu l-ați făcut și pe care îl faceți acum. Să luăm obiceiurile voastre. Când vă e de ajuns? Vă e de ajuns atunci când faceți ceva o singură dată; și dacă atunci nu e de ajuns, vă rog să-mi spuneți – ascultați-mi logica, iar eu o să vă ascult – cum se poate ca repetitivitatea acelei activități în viață să fie mai măreață decât viața unui maestru. Nu are cum.

Oare asta înseamnă că vă e teamă că nu veți fi iubiți? Dacă vă agățați de iubire prin intermediul corpului, al felului în care arătați, al tinereții voastre sau a orice a funcționat pentru voi și care v-a făcut să aveți în viața voastră oamenii pe care îi aveți, dacă vă e teamă că o să pierdeți asta în schimbul împărăției cerurilor, atunci nu meritați împărăția

cerurilor şi aveți în viața voastră oamenii nepotriviți. Dacă mergem şi mai în urmă, am să vă spun că gândurile voastre i-au creat pe toți, astfel că gândurile voastre sunt greşite, pentru că indiferent ce gândiți cu creierul vostru, trebuie să se desfăşoare şi în afară, în fața tuturor celor din viața voastră.

Sunt multe de lăsat pe altar. Multe de încredințat lui Dumnezeu. Dar ideea nu e să ai încredere în Dumnezeu; ideea e să fii Dumnezeu. Încrederea e doar atunci când eşti separat de ceva. Nu poți niciodată să nu ai încredere în ceea ce eşti, decât atunci când tu eşti separat de tine, iar voi sunteți separați. Nimeni nu poate vreodată să nu aibă încredere în sine, pentru că întotdeauna trăieşte ceea ce este sinele său – fie omul, fie Dumnezeul. Nu poți niciodată să nu ai încredere în ceea ce eşti. Poți să prezici ceea ce vei fi, prin gândurile pe care le ai. Dar când e vorba despre „altul", atunci acesta e un semn de separare. E o emisie de încredere. Nu există încredere în Dumnezeu; există doar a fi Dumnezeu.

Ei bine, aşa stau lucrurile. În lunga mea carieră, nu ştiu cum să vă spun mai simplu că v-ați ales gândurile şi că alegeți să le aveți în fiecare zi, sub formă de gânduri obişnuite. Înțelegeți următorul lucru: În viața voastră n-ar trebui să fie surprize, pentru că nu vine nimic în viața voastră la care să nu vă fi gândit mai întâi, pe care să nu-l fi contemplat mai întâi, pe care să nu-l fi întreținut sub formă de gând obişnuit, cel mai puternic gând dintre toate. Nu vă uitați la mine şi nu-mi spuneți: „Eu nu ştiam asta". Ba da, ştiați. Ridicați-vă în picioare, să fiți numărați. Sunteți creatori; asumați-vă meritul pentru asta, pentru că voi ați avut

imaginația, voi ați cumpănit gândul, voi v-ați întrebat, voi ați țesut intriga, voi ați manipulat, voi ați fost deştepți, iar acum ați căpătat-o, cu toate acele detalii complexe. Cum aş putea să mă exprim mai simplu de atât?

Ar fi total nelalocul său să vă spun că acestea sunt cele mai semețe învățături care au existat vreodată, fără ca voi să vi le demonstrați singuri ca fiind aşa. Pentru că în acele clipe splendide voi ați fost miraculoşi, de aceea mă aflu aici şi vă spun că funcționează – funcționează până la capătul celălalt al punții.

Puneți multe pe altarul lui Dumnezeu, dar atunci când veți trece râul, veți vedea că, de fapt, nu ați lăsat nimic. Cu toții veți trece râul, pentru că toți veți muri. Atunci când îl treceți şi sunteți prinşi afară din acest corp – şi în afara rețelei sale neuronale, ocupată cu obiceiurile ei – şi când aruncați o privire înapoi, o să înțelegeți ce vă spun. Poate că o să vă mai trebuiască încă o viață ca asta, ca să reuşiți să vedeți.

Câțiva dintre voi cred că sunt de partea voastră. Da, sunt – şi de ce nu aş fi? Sunt învățătorul vostru. Vă spun ceea ce nu vă poate spune nimeni altcineva, nici măcar cel mai bun prieten al vostru – pentru că nimeni nu vă spune nimic, niciodată. Oamenii vă spun întotdeauna lucruri care îi avantajează pe ei.

Va trebui să vă înlocuiți mintea din lumea populară a alter-ego-ului cu venirile şi plecările ei, cu imaginile şi cu aşteptările ei. Va trebui să înlocuiți o parte din acea lume cu a fi Dumnezeu, cu a crea o lume şi a face schimbări în ea. Atunci, o să mergeți la piață şi o să ştiți că ați influențat-o, în loc să mergeți doar de distracție. Cea mai mare distracție,

cum ar fi, e când nu e timp. Să mergi la piață și să nu ai timp, să fii afară din timp înseamnă că ai schimbat-o. Acesta este cel mai mare dar dintre toate. Piața nu vă va oferi niciodată un moment mai bun, decât acela pe care îl veți crea, de asta pot să vă asigur.

Dacă spuneți că sunteți cu adevărat un Dumnezeu al Marii Lucrări, trebuie să vă dedicați o parte din viață pentru a fi acel Dumnezeu. Și asta nu înseamnă că trebuie să vă îmbrăcați în robă și să vă plimbați împărțind cuvinte goale. Înseamnă că trebuie să îi trăiți substanța și să fiți drepți în această privință, să o folosiți așa cum e drept.

CE ÎNSEAMNĂ A FI CURAT ÎNTRU SPIRIT?

Există o zicală care e foarte adevărată. Ea spune, că cei curați întru Spirit îl văd pe Dumnezeu. Să ne gândim la această afirmație, cei curați întru Spirit. Ce înseamnă asta? Cum se face că voi nu puteți să simțiți prezența Spiritului Sfânt? Pentru că nu sunteți curați întru Spirit. Asta înseamnă că în mintea voastră puneți la cale jocuri şi faceți uşi înşelătoare şi stabiliți condițiile în care veți avea o viață spirituală. Asta înseamnă. O persoană care este isteață, manipulatoare şi care ia din asta numai ce doreşte şi nimic altceva nu este curată întru Spirit.

Putem să luăm un om obişnuit de pe stradă, care n-a auzit niciodată învățăturile, o entitate obişnuită, care întotdeauna a fost deschisă şi n-a manipulat niciodată pe nimeni – şi să spunem că acesta este un om cinstit. Sunt oameni care simt nevoia să spună că cinstea e ceva brutal. Cinstea nu este brutală. Ea este dulce. Este rară. Cu toții credeți că a spune nu înseamnă a fi cinstit. Ştiți că şi a spune da este cinstit? Nu-i aşa că e delicioasă această nuanță? Unii dintre voi cred că a fi rău merge mână în mână cu a fi cinstit. Nu e aşa. Cinstea e compasiune. E frumusețe, frumusețe adevărată. Atunci când un om e cinstit cu voi, omul acela este curat întru Spirit. El n-are nevoie să fie la şcoala asta.

Curat întru Spirit înseamnă că nu există umbre prin care trece răspunsul, nu există labirint din care răspunsul să iasă deformat şi tulbure.

Atunci când un om este cinstit cu voi, nu e nevoie să îi jucați jocul şi să fiți prinşi în viața lui, ca să încercați să găsiți soluția. O femeie cinstită este curată întru Spirit şi s-a curățit, fie prin modul în care a fost crescută, fie prin circumstanțele în care se află. Astfel de femei nu au fost niciodată bântuite de trecutul lor. Atunci când suntem bântuiți de trecut, înseamnă că am fost necinstiți cu noi înşine şi că nu am privit niciodată adevărul din noi. Motivul pentru care avem coşmaruri este pentru că nu am fost niciodată cinstiți cu noi înşine şi nu am spus niciodată ce suntem cu adevărat. Întotdeauna ne-am jucat de-a v-ați ascunselea cu noi înşine, şi de ce? Ca să fim fermecători, sunt sigur; ca să fim plăcuți, să fim misterioşi, să fim inteligenți. Toate jocurile acestea, toată manipularea asta a distrus curățenia întru Spirit.

Entitatea care trăieşte pe malul bălții şi care poate să fie cinstită nu spune minciuni, pe când voi spuneți multe. Voi creați zvonuri, mințiți şi sunteți necinstiți, pentru că voi nu ştiți ce înseamnă a fi onorabil. Nu ştiți ce înseamnă să îți exprimi adevărul. Dar practica de a face asta aici scoate la iveală în om natura cea dreaptă.

De ce pomenesc despre asta? Pentru că înşelăciunea este jocul alter-ego-ului. Înşelăciunea e jocul. Atâta timp cât putem să îi ținem acolo ocupați, cu iluzia că suntem ceea ce spunem că suntem, n-o să treacă niciodată de o anumită linie şi să afle ceea ce nici măcar nu ştim că suntem.

Şi ce are a face asta cu conştiința-şi-energia care creează realitatea? Injustețea provoacă o separare a energiei concentrate, pentru că, de fiecare dată când vă concentrați, energia trebuie să se concentreze prin labirintul necinstei şi al caracterului vostru nedrept. Acea energie pură este mereu stoarsă prin cârpa murdară, aşa că apa cea curată care a intrat odată ajunge la capătul celălalt noroioasă şi murdară. Iar voi spuneți: „Ce s-a întâmplat? N-a mers". Învățăturile n-o să meargă pentru voi, până ce nu sunteți curați întru Spirit – adică cinstiți şi onorabili – iar atunci când mergeți la culcare, seara, nu vă tulbură visele şi nu sunteți niciodată tulburați de ceea ce ați făcut sau ați spus vreunui om, să vă amintiți ce i-ați spus omului aceluia şi să meliați în continuare.

Cu cât sunteți mai onorabili şi mai cinstiți, cu atât sunteți mai curați. Şi atunci, când acumulăm gânduri obişnuite din mintea lui Dumnezeu, obținem manifestare instantanee. Manifestările pentru care v-ați concentrat ore întregi s-au manifestat într-o formă crăpată. Dacă vă iluminați în această privință, veți vedea că ele au aprins fiecare parte din labirintul minții voastre, în loc să meargă drept în centru. Veți înțelege că nu puteți să manifestați absolut nimic în viața voastră fără ca acel lucru să trebuiască să treacă prin labirintul minții.

Chiar vă aşteptați ca această concentrare pe ceea ce este miraculos să apară imediat? În cazul în care conştiința şi energia sunt baza supremă a tot ce e realitate, atunci ce am făcut cu conştiința noastră şi care sunt regulile manifestării, aici? Regulile nu sunt unele pe care le-am scris,

ci ele se află în modul în care gândim – şi, vai, uite cum găsim musca în călimara de cerneală. Înțelegem că putem să obținem manifestarea curată, instantanee numai atunci când suntem curați întru Spirit. Şi atunci, de ce s-au întâmplat în viața noastră lucrurile mici şi nesemnificative, pe când dintre cele mari se pare că nu s-a întâmpat niciunul? Deoarece pentru lucrurile mari e nevoie de multă planificare şi organizare, iar lucrurile mici sunt atât de nesemnificative, că ele nu au nevoie de un labirint, pentru că nu sunt importante. De aceea s-au întâmplat.

De ce într-o zi puteți să vă vindecați durerea de cap, iar în ziua următoare nu puteți? Pentru că durerea de cap are nişte circumstanțe ataşate de ea. Mai întâi, trebuie să vedem de ce am ales să ne doară capul şi ce beneficii ne-a adus durerea de cap, şi să trecem peste asta. Poate că nu am vrut să mergem la servici în ziua respectivă. Poate că durerea de cap e rezultatul stresului. De unde a venit stresul? Stresul a venit din neîncredere. De unde a venit neîncrederea? Din separare, din lipsa de unitate în Dumnezeu. Atunci, cum putem să vindecăm durerea de cap, înainte să fi vindecat problema care stă la baza ei, înainte să fi eliminat labirintul care duce la ea? Deci, vechea zicală spune că cei cu inima curată şi curați întru Spirit întotdeauna îl văd pe Dumnezeu.

Aşa că, ce ar trebui să faceți? Dacă aş fi în locul vostru – şi mă bucur că nu sunt –, în loc să lucrez pentru a obține o bogăție fabuloasă, aş lucra la toate ocolişurile care mă împiedică să ajung la Dumnezeul meu şi care mă împiedică să fiu Dumnezeu. Şi ce să fie aceste ocolişuri? Propria mea necinste, jocurile pe care le joc cu mine însumi. Cum ar fi,

de exemplu? Când o să încetați să vă mai învinovățiți părinții pentru viața mizerabilă pe care o duceți – şi de ce purtați mereu asta după voi, ca pe o cârjă? Pentru că vă duce acolo unde vreți să ajungeți. Asta fac oamenii inteligenți. Pot să o folosească, pentru a obține ceea ce vor. Acum înțelegeți cum funcționează jocul? Oamenii drepți nu fac asta; oamenii inteligenți, da. Face parte din planul jocului. Face parte dintr-un atac. De fiecare dată când faceți asta, e ca şi cum m-aş duce eu să reconstruiesc cetatea Onai, doar ca să o mai distrug o dată. Cât de ridicol mai e şi asta. Voi faceți acelaşi lucru, dar cu prețul împărăției cerurilor, cu prețul chinului vostru, la urma urmei.

Dacă aş fi în locul vostru, aş lucra să fiu drept şi curat întru Spirit. În fiecare zi, smulgeți cinci minute din zi – ştiu că o să fie greu – ca să fiți total prezenți şi să spuneți: „Spirit Sfânt, Spiritul meu Sfânt, din ziua aceasta te implor să îmi arăți toată încâlceala necinstei mele şi să mă hrăneşti cu ea, până când o voi fi consumat pe toată, să nu mai rămână nimic." Greu de făcut, dar dacă e să intrați în nemurire, nu aveți de ales, pentru că tocmai asta vă împiedică să o faceți.

Al doilea lucru pe care l-aş face ar fi să învăț să fiu drept, adică să îmi folosesc concentrarea într-un fel drept. Ce înseamnă asta? Asta înseamnă să încetați să mai gândiți în termenii alter-ego-ului vostru şi să gândiți din punctul de vedere al luminii întregii eternități.[2]

[2] A se vedea şi „In the Light of All Eternity, What Is This Moment Worth?" [În lumina întregii eternități, cât prețuieşte clipa aceasta?, *n.t.*], din *A Master's Key for Manipulating Time* [Cheia maestrului pentru manipularea timpului, *n.t.*], Seria „În fața șemineului", vol. 2, nr. 2 ed. (Yelm: JZK Publishing, o diviziune a JZK, Inc., 2002).

Cu viața asta pe care o duceți, câțiva dintre voi nu știți cât de aproape o să fiți de moarte. Foarte aproape. Viața asta s-ar putea termina mâine dimineață, iar voi încă nici nu ați trăit-o. Voi credeți că a-ți trăi viața înseamnă să te culci cu fiecare curvă pe care o întâlnești. Credeți că viața înseamnă a vizita toate marile hoteluri. Voi credeți că viața înseamnă droguri. Asta nu e viață. Atunci, iar ați pierdut viața.

Eu aș începe să gândesc în contextul luminii întregii eternități. M-aș concentra în continuare, pe cât prețuiește această clipă, în lumina întregii eternități. Ce urmează să spun? Oare ceea ce urmează să spun se potrivește cu momentul prezent și cu problema în care mă aflu, sau ceea ce urmează să spun se potrivește în lumina întregii eternități? Întotdeauna aș alege lumina întregii eternități, pentru că rețineți că, în cele din urmă, noi suntem cei care ne persecutăm pe noi înșine, călăul suntem chiar noi. De ce să cerem în genunchi eliberarea de ei, care suntem chiar noi, pentru o viață temporală, dacă putem să avem viață eternă? În lumina întregii eternități, cât prețuiește această clipă?

Următorul lucru pe care l-aș face ar fi să nu iau de la alții și să nu joc jocul prostituției mentale. Unii dintre voi sunteți așa de zgârciți. Sunteți hoți lacomi. Ei bine, ce se poate spune despre asta? Cum puteți să cereți bogăție magnifică, dacă sunteți lacomi cu bogăția pe care o aveți? Cum puteți să fiți Dumnezeu și să vă invidiați propriul portofel?

Sunt aici unii dintre voi care sunteți hoți. Furați de la alții și spuneți că e manifestare. Vedeți cum funcționează labirintul? Vedeți cum justificăm totul, vedeți că perso-

nalitatea trebuie să fie justificată, pentru a putea să se țină de această viață? Vă spun că nici toți banii din lumea asta și din lumea ce va să vină nu merită, în schimbul pierderii curățeniei voastre întru Spirit. Pur și simplu, nu merită. Mulți sfinți au umblat, care mâncau pâine nedospită, beau numai apă și uneori nici atâta nu aveau, iar vinul ar fi fost un deliciu peste măsură. Cine a făcut asta și de ce a făcut-o? Pentru că acesta era principiul vieții lor. Ar fi putut să aibă vinul, festinele grase, mielul, carnea dulce, măslinele și brânza, dar numai dacă ar fi știut cum să umble prin anumite cercuri, iar pentru asta era necesară o întunecare a curățeniei Spiritului. Ființele mărețe aleg uneori să fie simple, pentru că altfel, ar însemna să renunțe la ceea ce le este mai aproape și mai drag – lumina întregii eternități.

La extrema acestei axe, există aceia dintre voi care sunteți hoți. V-am urmărit. Nu v-ați simțit conștiința deplasându-se? Sigur că ați simțit-o. Știți ce ați făcut cu ea? Ați justificat-o ca manifestare. Nu vă aparține, decât dacă vă este dată, și dacă vă este dată prin iubirea lui Dumnezeu – Dumnezeu este cel care dăruiește, nu cel care ia – și dacă vă este dată fără a aștepta nimic în schimb. Asta înseamnă necondiționat și nelimitat. Veți găsi foarte puțini oameni în lume care să știe să dea în acest fel, așa că s-ar putea să trebuiască să mergeți departe pentru asta. Totul trebuie cumpănit în contextul vieții voastre ca spirit.

Nu luați o cupă de aur sau un bănuț de aramă, dacă nu e al vostru, iar dacă ați făcut-o, dați-l înapoi. Asta se numește cinste și a fi onorabil. E greu de făcut, e greu să-ți înghiți rușinea. Eu aș prefera să-mi înghit rușinea și să știu că o să

trăiesc veşnic – poate chiar să îmi bat joc de ridicolul situației mele şi a semenilor mei – mai degrabă aş face asta, decât să fiu hrană viermelui, să-mi pierd amintirile, să mă nasc din nou, fără să-mi amintesc nimic şi să trebuiască să o iau de la capăt, cu un suflet rănit.

Atunci când ceea ce este miraculos devine obişnuit

Doamne, fă-mă un dăruitor.
Lasă ca ceea ce curge
Prin mine
Să curgă prin mine fără limite.

La asta trebuie să lucrați. Dacă sunteți elevi silitori, o să vă dați seama că, uneori, a fi cinstit înseamnă să recunoaşteți, în cele din urmă, că îi iubiți pe toți. Cinstea nu trebuie să fie brutală sau grea. Este un moment în care sufletul tresaltă şi jubilează, pentru că este liber, fără nicio umbră.

Dacă faceți toate astea, veți face loc gândului obişnuit. Dacă vă străduiți în fiecare zi pentru cel mai semeț gând dintre toate, nu e nevoie să deveniți mumii, ci veți deveni conştienți. Va trebui să vă lăsați deoparte disperarea, victimizarea, alter-ego-ul vostru – şi să trăiți aşa cum a vrut Dumnezeu să trăim cu toții. Va trebui să găsiți compasiunea, iubirea, mila şi caritatea în fiecare zi. Şi atunci, veți putea să spuneți: „În ziua asta am fost viu cu adevărat", şi aşa va fi.

Când ne-am curățat sufletul, ne-am curățat mintea. Karma nu e decât o minte murdară, înregistrată pentru viața următoare. Astfel, când voi vorbi cu voi, veți putea să mă ascultați pur, simplu şi clar, pentru că nu va fi nimic care să vă încețoşeze gândurile. Aici nu va mai exista nicio diversiune. Nicio amenințare pentru alter-ego-ul vostru. Acesta va fi curat întru Spirit. Veți fi absolut uimiți de cât de multe veți auzi şi cât de multe veți accepta. Şi cu cât veți accepta mai mult, cu atât viața va fi mai măreață. Atunci vă veți da seama că ați început să trăiți ca gând obişnuit – veți vedea că gândul obişnuit este gândul cel măreț, în loc să fie aşa cum e acum, când gândul obişnuit este gândul cel limitat, iar gândul măreț este ceea ce e miraculos. Atunci când ceea ce e miraculos va fi obişnuit – atunci veți şti că ați progresat.

IMPACTUL CUVINTELOR ÎNVĂȚĂTORULUI MAESTRU ASUPRA CREIERULUI

Eu nu pot să vă fac să fiți maeştri – şi cei mai mulți dintre voi nici n-o să fiți vreodată. N-o să faceți decât să luați şi să aplicați învățăturile care sunt bune şi benefice pentru viața voastră – şi asta e în regulă. Cum ar veni, noi v-am mutat de pe un potențial linear. De fiecare dată când vorbesc cu voi şi când mă ascultați, iată cum funcționează: eu verbalizez cuvintele, iar nervul acela care trece din urechea voastră internă şi până în creier poartă o vibrație. Apoi, nervul auditiv instalează în creier forme-gând. Pentru ca voi să mă auziți, trebuie să formați gânduri asociate cu ceea ce spun eu. Dacă nu ați format gânduri despre ceea ce spun, înseamnă că nu m-ați auzit. De aceea este atât de important învățătorul, pentru că învățătorul vă va spune ceea ce nu ştiți, sau ceea ce ştiți, dar nu ați structurat niciodată ca şi cunoaştere.

Şi care e frumusețea acestui lucru? Atunci când sunteți cu mine în această clipă, hipnotic, atunci când eu vă vorbesc şi voi mă ascultați, înseamnă că voi creați formele-gând care nu au niciun obstacol. De ce este important acest lucru? Deoarece gândind în conformitate cu felul în care vorbesc eu, voi v-ați modificat potențialul liniar al vieții. V-am deviat cu două grade. Câte potențiale există, de la cel prezent până

la un potențial aflat la un interval de două grade? Câte incidente sunt evitate? Câte probleme sunt lăsate în urmă? Câte oportunități există în următorul potențial de viață? Aveți toate aceste potențiale simultan. Totul poate fi schimbat în orice clipă. Dar care este mecanismul pentru schimbare? Modul în care gândiți. De ce este așa de importantă ascultarea? Este importantă, deoarece, pentru a mă auzi pe mine, trebuie să vă gândiți la cuvintele pe care le spun, iar făcând asta, vă reorganizați potențialul vieții lineare, astfel că tocmai v-am mutat din viața pe care o aveați.

Și unde vă mut? Cu siguranță că nu v-aș muta undeva unde să fiți mai puțin decât sunteți deja. Nu ajungeți mai jos decât sunteți deja. Noi vă mutăm doar în ceva mai măreț. Știința voastră a dovedit-o la câțiva dintre elevii mei, printre care și fiica mea. Acum, este un fapt științific. Astfel că, dacă m-ați ascultat și ați format toate cuvintele acestea ca și forme-gând în creier, asta înseamnă că voi ai creați realitatea în mod conștient, iar eu eram învățătorul care vă arăta cum să gândiți așa. Cine beneficiază din asta? Voi beneficiați. Așa să fie.

Câți dintre voi puteți să vă imaginați viața voastră fără învățătura pe care ați dobândit-o prin Marea Lucrare? Cum ar fi fost viața voastră dacă nu ați fi auzit aceste învățături în această viață – și, ca atare, nu ați fi reacționat la ele? Este o întrebare ciudată, dar persistentă, acum, după ce am vorbit despre cei cu inima curată – cei curați întru Spirit, cei drepți – și ne-am referit la umbre, la acele aspecte ale personalității umane/alter-ego-ului care împiedică traversarea. Dacă ați răspunde cinstit la această întrebare, cu toată

cinstea, în loc să răspundeți numai ceea ce simțiți că ați putea să suportați, atunci, răspunzând corect la această întrebare, este mai mult decât probabil că v-ați găsit una dintre umbre, pentru că una dintre umbrele de care vă agățați este regretul. Și cu asta, există o particularitate a regretului, căreia nu îi convine nevoia de a face o traversare. Astfel că, atunci, modul în care începem să ne vedem propriile nesiguranțe și nepotriviri este prin a reflecta la „ce-ar fi dacă".

Mulți dintre voi ați răspuns cam așa: eu aveam succes. O duceam foarte bine ca socialist sau capitalist. Aveam o grămadă de bani în bancă. Locuiam într-o casă frumoasă. Eram căsătorit – sau liber, depinde. Aveam o viață de succes. Aveam un cerc social de succes. Eram o entitate proeminentă printre semenii mei. Aveam o soție sau un soț minunat, aveam copii minunați. Eram liber. Nu datoram nimic. Trăiam din ce puteam. Făceam tot ce voiam. Plecam și veneam când voiam. Eram faimos, adorat, imitat, bogat. Eram sărac, sărman.

Atunci când traversați râul, trebuie să lăsați alter-ego-ul pe altar, ca să puteți să fiți suficient de liberi, încât să mergeți pe apă și să o traversați. Uneori, entitățile nu își dau seama exact de ce marile lor manifestări nu funcționează. Nu funcționează pentru că ele manifestă mereu, iar fiecare clipă este o manifestare a clipei anterioare. Atunci când vine vorba de chestiunile mari și importante și de ce par ele să fie amânate sau întârziate, începem să ne întrebăm ce anume din noi împiedică lucrurile să aibă loc – și pot să vă spun imediat că este vorba de faptul că nu sunteți cinstiți, nu

sunteți curați întru Spirit. Asta înseamnă că există rețele neuronale ale aspectului de umbră. Aspectul de umbră este ceea ce ne străduim să ascundem în spatele măștii; în parte, aceste lucruri sunt din cauza împotrivirii, din cauza faptului că nu ne convine ceva.

Nu vă convine să vă pierdeți poziția proeminentă. Puteți să spuneți cât vreți că ar fi o mare ușurare să o pierdeți, dar dacă ați fi cinstiți, v-ați da seama că una dintre problemele care vă chinuie este nevoia de a o avea, iar acum ați decăzut din ea. Pe când aveați toți banii pe care îi voiați și casa frumoasă și mașinăriile și toate astea, asta vă dădea un prestigiu pe care, aparent, acum l-ați pierdut. Dar prestigiul este poleiala de pe alter-ego. Ceea ce îl lustruiește. Când o dați la o parte, în entitate rămâne urma unei împotriviri.

Dacă ați răspunde la întrebare cinstit, ați spune: „Ei bine, mi-am pierdut iubirea vieții, mi-am pierdut copiii, i-am abandonat, mi-am pierdut libertatea, nu pot să plec și să vin." Aici există o împotrivire, iar această împotrivire inconștientă nu se arată niciodată, până când nu deveniți extrem de sinceri cu voi înșivă. Este important să găsiți aceste aspecte care sunt umbrele alter-ego-ului, deoarece atunci când strălucește lumina Spiritului, fluxul de conștiință este pregătit să facă energia să colapseze în forma de realitate perfectă. El se deplasează cu așa o viteză, cu așa o frumusețe și cu atâta intenție, pentru că nu știe altfel – nu există conștiință fără intenție – și se lovește de parapetul a ceea ce se numește împotrivire, iar împotrivirea îi oprește curgerea și îi stă în cale. Numim asta lipsă.

Nevoia de a veni la un eveniment, apoi să mergeți și să acționați ca niște bădărani susține ceea ce vă spun. Când spun bădăran, înțeleg că mergeți și uitați că trebuie să trăiți ca un gând măreț – și reveniți la scena socială, în costumul de gală. Pur și simplu vă duceți înapoi, pentru că, de fapt, acolo este locul în care sunteți „lustruiți". În lumea spirituală nu vă „lustruiește" nimeni. Tocmai acesta este elementul din personalitate care împiedică pâinea să apară în mâinile voastre, pentru că mai sunt și alte lucruri, care s-au coagulat și îi stau în cale. Vă spun, pe cât de imaginar vă sună asta, este ceva foarte real, pentru că astea sunt piunezele și cuiele care țin laolaltă personalitatea.

Trebuie să vă ocupați de împotrivire, iar ea are legătură cu trecutul vostru. Aici este punctul în care trecutul începe să capete o fațadă și o dimensiune colorată. Când vă puneți întrebarea aceea – și dacă sunteți cinstiți, atunci trecutul începe să iasă la lumină. Acum vedem despre noi ceea ce întotdeauna am considerat că este interzis, ceea ce ne-a făcut să fim așa buni jucători, așa de deștepți și așa de misterioși. Ne străduiam să acoperim ceva pe care ne era frică să îl privim. Ne e frică să fim cinstiți, chiar și cu noi înșine, dar vă spun, dacă nu faceți așa, nu veți obține niciodată claritatea. Nu veți fi niciodată curați. Nu există secrete în împărăția cerurilor, pur și simplu nu există – și nu puteți să aveți secrete și să fiți maestrul care sperați să fiți când o să ajungeți de partea cealaltă a împotrivirii. Vă e foarte greu să deveniți acel maestru, deoarece asta cere să așterneți pe altar astfel de aspecte odioase ale voastre. Oricât de

dureroase, de respingătoare şi de urât mirositoare ar fi, **trebuie** să le scoateți la lumină şi să vă uitați la ele.

Nimeni nu e perfect. Eu n-am fost niciodată în viața mea un sfânt, dar sunt primul care vă spune aşa ceva despre el însuşi. Cu cât mă prefăceam mai puțin – lucru pe care nu l-am făcut niciodată – cu atât eram mai cinstit. Asta a permis în mine o concentrare ascuțită, pentru că nu stătea nimic în calea dorinței mele. Nu exista nimic care să o inhibe. Nimic care să îmi taie pofta. Nimic care să îmi diminueze neînfricarea – nimic.

Sunt multe lucruri în voi pe care le ascundeți şi pe care vă e frică să le ştiți şi – lucru şi mai îngrozitor – vă e frică să nu le afle şi altcineva. Voi nu ştiți că toți cei pe care îi cunosc, în nivelurile superioare de conştiință, pot să vadă tot ce sunteți? E ca orbul care merge învăluit într-un nor de mizerie pentru că este murdar, şi e singurul care nu poate să vadă acest lucru. El bănuieşte ceva, pentru că întotdeauna simte un miros dubios venind de la el însuşi, dar nu vede.

Aşa că, dacă nu ați fi luat niciodată în seamă acel cuvânt şi acea chemare, cum ar fi fost viața voastră? E minunat şi permis şi preferabil să o ascultați şi să parcurgeți cu ea traseul linear, pentru că atunci veți începe să vă dați seama de acele locuri care sunt adăpostite în voi şi care se numesc treburi neterminate. Singurul motiv pentru care sunt neterminate este pentru că au fost îngrămădite în spatele unei uşi mici şi murdare. Atâta tot.

STRĂBATEȚI PÂNĂ ÎN PARTEA CEALALTĂ

Nimeni nu poate să facă vreodată traversarea cu vreun motiv ascuns. N-o să reuşiți niciodată. Nimeni n-o să fie maestru înflorit pe deplin, până când nu va merge fără să lase nicio urmă. Şi ştiți ce sunt urmele, oamenii mei preaiubiți? Sunt mărăcinii de pe calea care vă poartă înapoi, în trecut. Ei sunt mereu înlăuntrul vostru şi voi treceți pe la ei în fiecare zi. Voi mergeți cu spatele şi vă deplasați înapoi. Încercați să reconstruiți cetatea Onai, pe care am distrus-o. Încercați să vă reconstruiți trecutul, în fiecare zi. Mergeți înainte şi înapoi. În fiecare zi, voi mergeți înapoi. Vă treziți în prezent, apoi îl părăsiți şi porniți să reconstruiți ceea ce se numeşte vechile temple de gânduri – şi le țineți acolo.

Un maestru nu lasă urme. Asta înseamnă că maestrul nu are niciun trecut, niciunul. Nu-i aşa că e o declarație misterioasă şi deplină? Cum se poate ca cineva să nu aibă trecut? Pur şi simplu: dacă nu mai găsiți niciun motiv pentru care să îl vizitați, el va dispărea, dar pentru asta, e nevoie de ceva muncă. E nevoie de o persoană extrem de trează, ca să ştie când merge înapoi şi când merge înainte şi când nu merge deloc. Ca să ajungem la asta, mai întâi şi mai întâi scoatem micile rădăcini pline de praf care punctează calea cauzală către trecut şi experiențele de acolo care vă fac să

mergeți mereu în urmă şi să căutați un motiv pentru care să trăiți acum.

Încetați să vă mai împotriviți faptului că trebuie să vă lăsați în urmă victimizarea din copilărie. Încetați. O să vă dați seama că asta atârnă foarte greu în viața voastră, pentru că ea v-a adus acolo unde vă aflați astăzi. V-a permis să vă hrăniți de pe urma ei. Şi de fiecare dată când faceți o mică boacănă care e jenantă, când alunecați şi vă cade masca şi vedem monstrul care se ascunde în spatele ei, fugiți repede înapoi, în trecut, începeți să arătați cu degetul şi să spuneți „Ei bine, acesta este motivul pentru care sunt aşa". Opriți-vă. Cum să puteți avea puterea să manifestați împărăția cerurilor, dacă tot fugiți înapoi, în copilărie, ca să dați vina pe trecut pentru tot ce este în prezent? Lăsați urme de noroi peste tot. Când smulgeți din rădăcini experiența aceea din copilărie, în sfârşit, părinții voştri pot să se odihnească în pace şi – mai mult – la fel puteți şi voi. Trebuie să o smulgeți din rădăcină de acolo. Nu mai revenim la experiențele din copilărie. Nu mai revenim la durere. Nu mai facem asta. Să nu mai mergeți înapoi la durere. Să nu zgândăriți cicatricea. Opriți-vă. Asta e o urmă de paşi, înspre trecut.

Încetați să mai mergeți în urmă ca să înțelegeți ceea ce numiți gândurile voastre de astăzi. Încetați să mai folosiți trecutul ca pe o metaforă pentru prezent. De ce nu puteți, pur şi simplu, să aveți un gând care nu se bazează pe nimic altceva, decât prezentul? Încetați să mai mergeți în urmă şi să găsiți motive pentru că aveți un astfel de gând. Şi astfel, preaiubiții mei, veți găsi că în voi începe să strălucească cinstea şi claritatea. Mai mult: ceea ce vă este aşa de teamă că veți descoperi, trebuie să descoperiți. Iar când veți arunca

o privire la ceea ce ați descoperit, veți înțelege că aparține călătoriei trecute. Când vă spun să nu vă mai întoarceți acolo, n-o să mai trebuiască niciodată să gândiți în funcție de trecutul vostru. O să fiți eliberați de el. Asta vreau. Asta înseamnă pură claritate, în care mintea analogică are loc într-o clipită. Atunci când sunteți atât de curați, puteți să treceți instantaneu în starea de minte analogică, pentru că nu mai e nimic care să vă stea în cale.

Iată cum stau lucrurile atunci când vorbeşti cu cineva cinstit, cu pasiune şi deschis. Voi tocmai urmează să exprimați o idee, iar persoana vă întrerupe şi spune: „Asta îmi aminteşte de o experiență pe care am avut-o acum zece ani", şi începe să bălmăjească despre asta. Ați putea foarte bine nici să nu mai fiți acolo, pentru că persoana deja nu mai este în prezența voastră. Aşa stau lucrurile.

A fi prezent pe deplin în momentul prezent

Când o să scăpați de nevoia de a vă mai scuza, veți rămâne prezenți şi veți trece în starea analogică într-o clipă. Într-un moment analogic nu există urme de paşi. Urmele se măsoară numai în trecut. Urmele nu se măsoară niciodată în momentul prezent. Cum poți să măsori urmele cuiva, dacă persoana tocmai stă pe ele? Dacă puteți să luați asta şi să o aplicați – şi asta vă încurajează să fiți cinstiți cu voi înşivă şi vulnerabili la autocritică – atunci aşa o să fie.

O să trebuiască să vă uitați la voi înşivă şi să spuneți „Asta sunt – şi unde am ajuns, cu asta? Am ajuns aşa prin viața pe care am trăit-o". Dacă asta nu vă place, atunci

încetați să mai trăiți viața pe care ați trăit-o. Şi acum începem să înțelegem cuvântul „schimbare". Acum începem să înțelegem că trebuie să vă naşteți din nou.

Încetați să vă mai învinuiți părinții. Dacă aveți o urmă de împotrivire care zăboveşte în voi şi de care nu puteți să scăpați, atunci trebuie să mergeți mai departe şi să dați curs acelei împotriviri. Trebuie să o faceți imediat şi să o faceți până la capăt, pentru că altfel, împotrivirea aceea va sta mereu în calea momentelor voastre de glorie. Vă va jefui aceste momente – şi pentru ce? Pentru un gând despre ce ar fi putut să fie. E foarte greu să vă imaginați pe voi înşivă lipsiți de trecut, dar tocmai asta trebuie să faceți.

Lipsa de urme nu face decât să abolească cearta din familie, învinovățirea şi vina, remuşcările, ruşinea, aroganța. Nu face decât să le demită şi să le dea la o parte. Iar ceea ce veți găsi nu mai este mama sau tatăl, ci Dumnezei, oameni în viață care au greutăți şi care îşi trăiesc propriile lor împotriviri. Nu le mai luați niciodată asupra voastră. Nu mai simțiți niciodată învinovățire pentru faptul că ei şi le-au luat asupra lor. Nu vă simțiți niciodată vinovați. Nu simțiți niciodată ruşine. Le dați voie să fie.

Şi ce importanță are asta, pentru ceea ce faceți voi? Dacă încetați să mai trăiți în trecut, s-ar putea să aflați că sunteți un geniu în prezent. Dacă încetați să mai trăiți în trecut, s-ar putea să descoperiți că aveți energie în prezent. Ştiați că, atunci când nu lăsați urme şi când practicați asta zilnic, în voi nu există nicio referință la incapacitate? Niciuna. De unde să vină incapacitatea? Mai mult, atunci când practicați asta, ce anume nu puteți să faceți? Nu există nicio

referință care să vă fi arătat în trecut că erați capabili numai de anumite lucruri. Dacă nu aveți un astfel de punct de referință, atunci ce să fie, ce nu puteți să faceți?

O să vă mai spun ceva. Atunci când vă eliminați trecutul şi refuzați să mai lăsați acele urme şi refuzați să mai mergeți acolo în fiecare zi, nemairevenind acolo, atunci s-ar putea să vă dați seama că, în prezent, toată nefericirea de care ați suferit în toți aceşti ani se va pierde dintr-o dată şi că încep să apară o libertate şi o bucurie fără precedent. De ce? Pentru că nu mai există curse înapoi. Poate că vă veți da seama că, în tot acest timp, chiar ați fost un suflet fericit şi că aveați nevoie să exprimați acest lucru.

Bucuria este deja în voi. Ea este strălucirea Spiritului lui Dumnezeu care se deplasează prin voi. Lumina sa splendidă este blocată doar de umbrele împotrivirii, ale vinovăției şi ale mâniei, de umbrele eşecului de sine şi ale lipsei. Atunci când le dăm la o parte, lumina şi prezența Spiritului Sfânt sunt în deplinătatea puterii lor. Asta este ceea se numeşte cel curat întru minte, curat întru Spirit, curat la trup.

Curățenia în trup nu are nimic de a face cu regimul alimentar. Curățenia în trup înseamnă că trupul ascultă de minte, că este flexibil şi pliabil şi că acceptă Spiritul – şi că funcționează ca o harpă. Când mâna fremătândă a Spiritului trece peste creierul, peste mintea, peste corpul sinelui, ea atinge o coardă armonică, şi anume bucuria. Ce ziceți, nici măcar nu trebuie să vă chinuiți să fiți asta. Deja sunteți asta. Gândirea înapoi v-a făcut să vă stratificați. Când nu există o astfel de gândire, există spațiu ca să fiți Sfântul Spirit.

Mai e ceva ce ar trebui să ştiți. Niciodată n-o să vă vindecați, dacă trăiți cu resentimentul a ceea ce ar fi putut

să fie în trecut. Niciodată, niciodată n-o să vă vindecați. Mai mult, cei mai mulți dintre voi veți putea doar să vă ușurați suferința pentru câteva clipe, dar ea va reveni în plină forță. De ce nu veți fi niciodată vindecători? Pentru că ura de sine, blocată în imaginile acelea ridicole la care vă întoarceți în fiecare zi ca scuză, întărește boala de astăzi. Nu putem niciodată să vindecăm o astfel de persoană, decât dacă o decapităm. Atunci o vindecăm. Sau dacă facem o lobotomie spirituală – și atunci e rezolvat.

Ce încercăm să eliminăm aici? Nevoia neîncetată de a ne învinui pentru o idilă stupidă care a mers prost – asta e boală și nimic altceva. Trecutul o aruncă în prezent, iar ea este primită în corp. Nu vă putem vindeca niciodată. Nu-mi pasă câți domni, ființe albastre, lumini strălucitoare și OZN-uri ar veni aici, ele n-o să poată să facă niciodată nimic pentru că, înainte de toate, voi refuzați ca acest lucru să se întâmple. Iar voi spuneți: „Ei bine, nu e adevărat. Sunt obosit să mă simt așa". Atunci încetați să tot mergeți înapoi.

Iată care e particularitatea, în acest caz. Asta înseamnă și că atunci când, în sfârșit, eliminăm trecutul și nu ne mai referim la el, nu îl mai manifestăm. Astfel că începe să vină starea de bine, pentru că generația de boală care este stimulată de minte nu mai are stimulul activ; și așa începe să se instaleze o stare de bine și o centrare a acestei stări de bine. Acesta este darul pentru cineva care este curat întru Spirit, curat întru minte. Nu vă veți mai îmbolnăvi niciodată, pentru că nu mai există motivul pentru care să vă îmbolnăviți.

Cei mai mulți dintre voi, care suferiți, puteți să vă desfaceți suferința cu mâna voastră, pentru că voi mereu mergeți înapoi. În clipele voastre de cea mai mare durere, vă gândiți mereu la condiția în care vă aflați – și acum, desigur, e prea târziu, pentru că ea e deja în voi. Cel mai bine e să o deviați atunci când se poate. Vederea vi se va îmbunătăți, auzul vi se va îmbunătăți, vă va reveni energia, pofta de mâncare vi se va regla, pielea va arăta mai bine, pentru că hormonii vor curge în mod egal. Toți centrii din corp vor funcționa la același nivel, cu aceeași energie. Acum, energia poate să treacă prin fiecare dintre ei, fără nicio apariție care să îi stea în cale, fără nicio distrugere, fără umbră. Toți cei șapte centri sunt conectați la anumite glande, iar când energia se deplasează prin toți acești centri, toate acele glande, inclusiv talamusul, eliberează hormoni, armonie. Astfel, obținem starea de bine, starea deplină de bine.

Și atunci, manifestarea în momentul prezent este singurul mod, modul dumnezeiesc în care se face. Când veți fi ajuns la acest nivel de claritate, minunații mei, atunci când vă voi spune să faceți ceva, nu veți mai avea ezitări. Știți ce înseamnă o ezitare? Înseamnă să faceți o referire înapoi. Este simplu de înțeles ce înseamnă asta. Gândiți-vă la gândurile pe care le aveți atunci când vă spun să faceți ceva. Fiți conștienți de ceea ce gândiți și o să vă surprindeți. Faceți referiri în urmă. În clipa în care vă spun să vă concentrați pe bogăție fabuloasă, știți care este referința voastră? Împotrivirea și lipsa. Ea nu este o simplă abandonare în învățătură. Nu este pur și simplu abandonul suprem în practica disciplinei. Voi nici nu vă abandonați. Voi mergeți

înapoi, ca să găsiți o referință. Așa că, iată-vă mergând în trecut. Iată-vă părăsindu-mi corpul măreț, iată-vă cum mergeți înapoi, cum trăiți în lipsă și cum, astfel, treceți prin disciplină din trecut, nu din prezent. Dacă sunteți în prezent, deveniți imediat disciplina, iar când se întâmplă asta, lumina Spiritului Sfânt strălucește, iar Dumnezeul vostru radiază prin voi. Creierul vostru este pornit și creează forme-gând, apoi, voi vă mutați în ele – ele devin prezentul – Acum; iar când faceți asta, nu mai există umbre. Nu există niciun mod în care lumina și energia să poată fi răsfirate ca să susțină fantomele zilei de ieri. Are o cale de intrare clară. Și atunci poate să devină. Asta se înțelege prin curățenia întru Spirit.

Care sunt avantajele găsirii împotrivirii și a lipsei voastre? Ca să puteți scăpa de ele, ca să vă puteți găsi cinstea înlăuntrul vostru. Atunci când sunteți cinstiți înlăuntrul vostru, atunci puteți să dormiți noaptea. Când sunteți cinstiți cu voi înșivă, aveți bucuria în momentul prezent. Nu trebuie să fiți deștepți. Nu trebuie să fiți diplomați. Nu trebuie să spuneți minciuni. Sunteți limpezi. Cu cât sunteți mai limpezi, cu atât veți radia mai strălucitor, pentru că acum v-ați dispensat de ele. Nimeni nu merită să fiți mohorâți pentru el – nimeni, și niciun incident din viața voastră nu merită să vă „încețoșeze" lumina.

Ei bine, asta trebuie să facă un adevărat maestru, astfel că, acum, înțelegeți ce înseamnă să puneți astea pe altar. Este dureros când începeți să o faceți, dar în momentul următor aveți bucuria, pentru că e ca și cum cineva v-ar fi dat jos o povară de pe umeri. Chiar așa e. Voi o faceți, voi o dați jos. Ceea ce ați făcut a fost să vă lăsați micul sine să

alerge în prezent, în cele din urmă, și ați tăiat toate frânghiile care vă țineau legați de trecut. Asta nu e greu de făcut în practică – nu și dacă obiectivul suprem este să fiți Domnul Dumnezeul ființei voastre. Și ceea ce ar fi putut să fie pălește în fața a ceea ce va fi. Deci, ce formă-gând v-a trecut prin cap? Ați dat fuga înapoi, v-ați gândit la toată bogăția pe care ați avut-o și ați comparat-o cu ce va fi? Dacă puteți să faceți asta cu claritate – și ceea ce puteți să aveți este nelimitat – oare acest lucru v-a adus un zâmbet pe față?

Și iubitul pe care l-ați lăsat în urmă? Va veni o zi când va trece prin fața voastră și va arăta ca o cioară bătrână. Nu-mi pasă cât de tânăr e, va arăta bătrân. Și știți de ce? Pentru că face parte din ceea ce ați eliminat și încă mai trăiește acolo. Nu are energie radiantă, asta e sigur și se vede. Întotdeauna spuneți-le acestor oameni: „Îți șade foarte bine trecutul pe care îl porți". Ei exersează opt ore pe zi să genereze sănătate, astfel că întotdeauna au privirea aceea înfiorată pe față. Ați văzut vreodată un alergător care zâmbește și e fericit? Eu nu. Ei suferă. Ei nu au energia vitală. Sunt hârșiți, sunt bătrâni. Sunt departe, în trecut. Iar când vă uitați la ei, nu au pic de culoare în obraji, nu e lumină în ochi; e un corp care e în formă, dar care nu se simte bine. Știm că nu se simte bine, pentru că nu are energie vitală. Astfel, energia zilei este aruncată în corp, ca să pună carne pe el. Ei arată bătrâni, nu se simt bine și sunt blocați în traumatismele trecutului lor. Pentru numele lui Dumnezeu, de ce ați vrea să vă dați pe lângă un dezastru? De ce să vreți să faceți asta? Niciodată, niciodată.

Apoi, veți găsi ființe de aceeași substanță, iar ele vor fi lumina vieții voastre, pentru că ele sunt ceea ce sunteți voi. Strălucirea și frumusețea lor sunt perpetue. Au în inimă un cântec și în ochi o lumină. Ele sunt egale cu ceea ce sunteți voi. Ele stau în prezent, ca și voi. Nu e frumos asta? Ele nu vă compară cu nimeni, decât cu ceea ce sunt și ei. Și cât este de frumos. Acesta este Dumnezeul meu.

Când nu sunteți împiedicați de ceea ce numiți fantomele zilei de ieri, când nu sunteți bântuiți de ziua de ieri, de „ce-ar fi fost dacă" din ziua de ieri, înseamnă că ați devenit cinstiți cu voi înșivă. Slavă Domnului. Atunci când nu sunteți împiedicați de ele, nu vă lipsește nimic, pentru că sunteți atât de limpezi, încât, atunci când apare dorința, nevoia este împlinită. Și asta e așa de bine. Maeștrii nu au surprize. Ei le provoacă. Vi se pare simplu? Și de ce? Pentru că eu am spus așa, dar acesta este adevărul. Eu am spus așa și voi ați auzit, și ați spus și voi la fel. Așa să fie.

Oamenii sunt un pic încurcați cu privire la ce înseamnă schimbare. Ei cred că, dacă se mută dintr-un loc în altul, asta înseamnă schimbare, dar pentru a face acest lucru, trebuie să vă schimbați mai întâi în gânduri. Dacă e să părăsiți trecutul, trebuie să îl părăsiți mai întâi pe deplin în mintea voastră, să îl părăsiți în mod conștient. Apoi să dați curs absenței, fiind urmați de corp. Orice gândiți, e ca și cum l-ați fi făcut deja, pentru că, în ceea ce mă privește, dacă aveți un gând despre ceva, deja ați și făcut fapta. Nu puteți să fiți ipocriți față de învățătura că realitatea e creată de conștiință-și-energie. Nimeni din această încăpere nu poate să înțeleagă greșit atunci când spun că ceea ce gândiți

este baza a tot ce este. Chiar așa. Gândurile sunt reale. Ele sunt singura realitate, iar ceea ce urmează este o oglindă a lor, în formă de energie. Gândul este cel care conține sămânța realității adevărate, iar energia îl emulează prin formă.

Așa că ceea ce gândiți cu creierul vostru, aceea sunteți cu adevărat. Nu este punctul în care vă aflați. Este cine sunteți voi, în capul vostru. Ca să faceți o schimbare, acolo trebuie să vină ea, acolo trebuie făcută Marea Lucrare. Trebuie să știți că toate gândurile voastre sunt lucruri și că voi sunteți cunoscuți prin ele. Acelea sunt faptele voastre, nu ceea ce faceți cu mâinile, ci ceea ce faceți cu mintea. După asta veți fi apreciați, la sfârșit. Așa că, mai întâi, trebuie să părăsim trecutul prin gând și să încheiem conturile cu el. Trebuie să închidem ușa și să plecăm de acolo. Atunci când insistăm în fiecare zi să ne referim doar la acest moment prezent, „Eu sunt ceea ce sunt acum" – nu „Eu sunt ceea ce sunt din cauza a ceea ce mi s-a întâmplat în tinerețe" – atunci nu e nimic după care să fiu apreciat, decât cine sunt eu în această clipă.

Fiecare zi ar trebui să fie acel moment prezent, iar când este așa, vă veți umple de o bucurie incredibilă. Spre pura voastră încântare, cele mai mărunte dintre lucrurile despre care vă întrebați și pe care le cumpăniți se vor manifesta, iar lucrurile minunate pe care le doriți vi se vor întâmpla, pur și simplu, pentru că nu le stă nimic în cale. Voi sunteți aici, în prezent; le-ați vrut în prezent, iar ele vă pot găsi în prezent. N-o să vă găsească în trecut. Dorința voastră prezentă de aici nu se poate manifesta niciodată cu zece ani în urmă. Ceea ce vreți nu se poate manifesta într-o minte

care încă mai este prinsă într-un moment de acum zece ani, pentru că manifestarea nu aparține momentului de acum zece ani. Ea aparține momentului de acum.

Sănătatea poate fi livrată destinatarului numai în prezent. Sănătatea nu vă poate fi livrată cu cinci ani în urmă. Dacă sunteți prinși pe calea de acum cinci ani, cu aceeași gândire, sănătatea n-o să vă găsească niciodată acolo, pentru că ea nu a fost niciodată menită să facă parte din trecutul vostru. Ea face parte doar din prezent.

Bucata de pâine pe care o vreți, bucata aceea de pâine pe care o manifestați n-o să vă găsească cu două ore în urmă, atunci când mureați de foame. Dacă încă vă mai e foame, ca și acum două ore, atunci trăiți în trecut, iar pâinea nu o să vă găsească. Ea poate să vă găsească numai în momentul prezent.

Bucuria pe care o vreți nu făcea parte din trecutul vostru, deci cum puteți să vă așteptați că o să o primiți ieri? Nu înțelegeți cum funcționează principiile conștiinței? Bucuria nu a fost niciodată menită să fie ieri. Ea a fost menită pentru clipa de acum. Destinatarul trebuie să stea drept chiar aici, în această clipă, fără niciun fel de urme către înapoi, pentru a primi ceea ce este dorit acum. Vedeți, întotdeauna primim totul. Purtăm coroana regilor și a reginelor, purtăm marile săbii ale cuceritorilor, dar problema pe care o avem este că întotdeauna le dăm deoparte, pentru alte lucruri, mai mărunte. Acolo unde ar trebui întotdeauna să se manifeste gloria lui Dumnezeu – și noi nu suntem niciodată acolo ca să o primim.

Învățând cum să sfidăm timpul: mintea adevăratului maestru

Încetați să mai credeți că e vorba de timpul liniar. Nu este așa. Încetați să mai credeți că asta înseamnă, literalmente, că e ca și cum v-ați fi mutat cu fostul soț sau cu fosta soție. Nu asta vă spun eu. Eu vă spun că singura realitate este gândul și că, dacă sunteți deja acolo, dacă vă gândiți deja la acel loc, atunci sunteți în trecut. Corpul vostru poate să fie aici, la ora cinci și jumătate, dar conștiința voastră se află cu paisprezece ani în urmă, iar recompensa pe care o vrem acum o să o căpătăm numai dacă suntem în Acum. Nimeni nu poate să ne țină locul. Nu putem să trimitem un înlocuitor. Nu putem să trimitem un ghid sau un înger sau un învățător. Nu putem să îl trimitem pe prietenul nostru, pe vecin sau pe iubit. Noi trebuie să stăm drepți în clipa prezentă și să primim ceea ce am cerut.

E vorba de ceea ce gândim. Puteți să aveți cincizeci de ani sau o sută cincizeci de ani, cu un creier bătrân și o energie uzată, dar încă mai sunteți prinși la vârsta de douăzeci de ani și la traumatismele pe care le-ați avut la douăzeci de ani. Știți de ce ați îmbătrânit, deși sunteți prinși la vârsta de douăzeci de ani? Pentru că ați rămas în trecut. Când rămânem în prezent - acela e locul în care sfidăm timpul. Îl sfidăm.

Veți vedea că o să spuneți: „Dumnezeule, sacrificiul să renunț la trecut e prea mare, să renunț la alter-ego-ul meu, la aroganța mea, la ignoranța mea, la gelozia mea, la limitările mele, la suferință, la natura mea plângăcioasă, la

invidie, la hoție, la necinstea mea, la cât sunt de deștept, la arta mea de manifestare în domeniul înșelării oamenilor. Acum sunt maestru la toate astea. Ceri foarte mult de la mine dacă îmi spui să renunț la ele." Da, cer mult, dar când faceți asta, atunci spunem că sunteți purificați, că sunteți curați întru Spirit. Spre pura voastră uimire, veți fi într-o stare analogică și, în sfârșit, veți fi în locul corespunzător, ca să primiți darul lucrului pe care vă concentrați.

La ce trebuie să lucrați cel mai mult? Mai întâi trebuie să părăsiți trecutul, în mod conștient; apoi, când sunteți pregătiți, să îl părăsiți fizic. Trebuie să o faceți – și fără niciun fel de regrete.

Așa că, asta e cheia. Și de ce eu pot să merg în trecutul meu atât de des, atunci când sunt cu voi? Pentru că eu nu regret nimic din trecutul meu – și l-am iubit. A fost colorat, nu a fost plictisitor, a fost provocator, pasional, puternic; am cucerit și am cunoscut. Oare am regretat vreodată că am distrus Onaiul? Sigur că nu, în niciun caz. Nu fac așa ceva. L-am reconstruit vreodată în mintea mea? Nu. Îmi place așa cum le-am făcut.

Un maestru devine conștient de fiecare gând și nu se uită în nicio direcție care îi cere să gândească altceva, decât gândul la propriile sale dorințe. Rețineți asta. E o declarație atât de limpede și de minunată despre trecut: Nu vă uitați înapoi și nu vă uitați la oameni, locuri, lucruri, vremuri și întâmplări. Acum începeți să înțelegeți ce era atât de minunat la învățătura aceea. Concentrați-vă pe asta fără oameni, locuri, vremuri și întâmplări – și ce obțineți? Obțineți momentul Acum.

Ce aș fi putut să omit? N-am omis nimic: oameni, locuri, lucruri, vremuri, întâmplări. Nu vă uitați în urmă. Nu-i atrageți în imagine. Rămâneți doar în prezent, în mod deplin și total. Nu mai vreți să vă întoarceți și să reparați nimic. Lăsați rănile să sângereze. Lăsați-le să sângereze. Nu mai mergeți înapoi să spuneți „Îmi pare rău". Eu n-am spus niciodată că îmi pare rău. Nu mi-am transmis niciodată vreunui emisar profundele mele scuze, pentru că nu le-am avut niciodată. De ce să spun că îmi pare rău, dacă nu îmi părea rău, de fapt – doar ca să mă fac mai plăcut? Pentru cine să mă fac mai plăcut? Pentru nimeni.

Niciodată nu mi-a părut rău pentru nimic din ceea ce am făcut. De asta am fost un om cinstit. Asta e departe de punctul în care vă aflați voi. Și nu mi-am cerut niciodată scuze pentru acțiunile mele. Eu eram acțiunile mele. De ce să mă scuz că i-am tăiat cuiva capul, dacă, oricum, el se va naște din nou peste treizeci de ani? „Îmi pare rău că ți-am tăiat capul, ca să poți să ai acum această viață minunată." De ce să ne scuzăm pentru asta? N-are logică, n-are sens. Pare arogant și brutal. Eu am fost toate acele lucruri. Am fost un om cinstit. De asta am fost puternic și de asta eram neînfricat.

Atunci când ești cinstit, nu ai nicio frică. V-ați gândit vreodată la asta? Când sunteți onorabili și curați întru Spirit, nu există frică; ce să fie frica? Ne e frică numai de ceea ce am creat noi. Cunoașteți axioma: „Ce ție nu-ți place, altuia nu face"? Dacă ați fost răi cu alții, dacă ați mințit despre alții, dacă ați răspândit zvonuri despre alții, dacă ați abuzat

de ei sau i-ați folosit, dacă ați furat de la ei, dacă i-ați înșelat în adulter, dacă ați fost toate aceste lucruri, aveți multe motive să vă fie frică, pentru că voi ați creat circumstanțele propriei voastre frici.

Vedeți voi, atunci când ești maestru, nu există surprize. Știm că ceea ce facem, aia suntem. Atunci când ești un om cinstit și nu există regrete, nu există frică. Și ce face un om cinstit? Niciunul din aceste lucruri. Puteți să fiți un cuceritor și să nu fiți o creatură mediocră și plină de cruzime. În cucerire există onoare. De asta sunteți îngrijorați și de asta nu puteți să dormiți noaptea, de asta vă luptați împotriva vârstei voastre cu tot ce aveți, pentru că ceea ce sunteți vi se întoarce drept în față. Nu înțelegeți că în natură nu există accidente – și cu siguranță că nu există accidente în conștiință. Niciodată n-o să pierdeți ceea ce nu ați luat vreodată.

Așa că acum, dacă vreți, știm ceva mai mult despre ce este această minunată entitate care spun eu că sunteți voi în realitate și care, poate, undeva înlăuntrul vostru, voi vă doriți să fiți. Începeți să vedeți că nu este vorba de un fanatic și că nu este vorba chiar de cineva care a trecut în lumea lui „nu-face-niciodată-bine". Nu e vorba de cineva care este în spațiu, departe, sau de cineva care vorbește aiureli. Nu e vorba de cineva care stă în curtea lui sau în curtea altuia, cu mâinile întinse, crezând că i se cuvine, că nu trebuie să facă nimic, decât să sugă de la alții. Vedeți voi, asta nu e deloc spiritual.

Nu e vorba de ceea ce mâncați. Trebuie să știți ce mâncați, pentru că voi faceți excese în toate. Când veți deveni o persoană mai prezentă, n-o să mai existe niciun

fel de excese. Pur și simplu nu vor mai exista. Va fi o egalitate în toate și nimic nu va fi rău.

Astfel, începem să vedem că natura maestrului ia această formă total diferită de forma angelică pe care credeați că o avem. Vă amintiți că v-am avertizat că s-ar putea nici să nu ne observați. Avem o ureche tăiată și suntem plini de cicatrici pe față. Mie îmi plăceau cicatricile mele. Nu le-am îndepărtat prin intervenții cosmetice și nu le-am eliminat spiritual. Îmi plăcea culoarea pielii mele. Credeam că e minunată. Îmi plăcea culoarea părului meu. Credeam că am un păr minunat. Îmi place culoarea ochilor mei. Cred că sunt minunați. Îmi place nasul meu, îmi place bărbia, mersul meu alungit și statura mea îmi plac foarte mult, dar vedeți voi, așa suntem cu toții. Chiar că nu ne-ați observa niciodată; doar că noi arătăm puțin altfel în mulțime, pentru că suntem ceva mai mari decât oamenii obișnuiți. Și desigur, mai există și piticii, de jumătate de metru. Suntem o adunătură ciudată.

Nu suntem toată chestia aia lustruită care credeți voi că suntem. Ne place tot ce am fost. Am lucrat câmpurile vieții ca să ne iubim pe noi înșine – și ne meritățm pe noi înșine. Purtăm cicatricile călătoriei noastre. Ele sunt minunate. Cicatricea pe care mi-a făcut-o iubirea mea de-a curmezișul feței am purtat-o până în ziua când am părăsit acest plan și după aceea, dincolo de el. Sabia ce mi-a trecut prin spate și prin stomac încă o mai am, în toate corpurile mele. Îmi place. A fost botezul meu. De ce să n-o păstrez?

Acum începem să vedem că natura a ceea ce vrem să fim este atât de diferită față de imaginea noastră greșită

de el sau i-ați folosit, dacă ați furat de la ei, dacă i-ați înșelat în adulter, dacă ați fost toate aceste lucruri, aveți multe motive să vă fie frică, pentru că voi ați creat circumstanțele propriei voastre frici.

Vedeți voi, atunci când eşti maestru, nu există surprize. Ştim că ceea ce facem, aia suntem. Atunci când eşti un om cinstit şi nu există regrete, nu există frică. Şi ce face un om cinstit? Niciunul din aceste lucruri. Puteți să fiți un cuceritor şi să nu fiți o creatură mediocră şi plină de cruzime. În cucerire există onoare. De asta sunteți îngrijorați şi de asta nu puteți să dormiți noaptea, de asta vă luptați împotriva vârstei voastre cu tot ce aveți, pentru că ceea ce sunteți vi se întoarce drept în față. Nu înțelegeți că în natură nu există accidente – şi cu siguranță că nu există accidente în conştiință. Niciodată n-o să pierdeți ceea ce nu ați luat vreodată.

Aşa că acum, dacă vreți, ştim ceva mai mult despre ce este această minunată entitate care spun eu că sunteți voi în realitate şi care, poate, undeva înlăuntrul vostru, voi vă doriți să fiți. Începeți să vedeți că nu este vorba de un fanatic şi că nu este vorba chiar de cineva care a trecut în lumea lui „nu-face-niciodată-bine". Nu e vorba de cineva care este în spațiu, departe, sau de cineva care vorbeşte aiureli. Nu e vorba de cineva care stă în curtea lui sau în curtea altuia, cu mâinile întinse, crezând că i se cuvine, că nu trebuie să facă nimic, decât să sugă de la alții. Vedeți voi, asta nu e deloc spiritual.

Nu e vorba de ceea ce mâncați. Trebuie să ştiți ce mâncați, pentru că voi faceți excese în toate. Când veți deveni o persoană mai prezentă, n-o să mai existe niciun

fel de excese. Pur şi simplu nu vor mai exista. Va fi o egalitate în toate şi nimic nu va fi rău.

Astfel, începem să vedem că natura maestrului ia această formă total diferită de forma angelică pe care credeați că o avem. Vă amintiți că v-am avertizat că s-ar putea nici să nu ne observați. Avem o ureche tăiată şi suntem plini de cicatrici pe față. Mie îmi plăceau cicatricile mele. Nu le-am îndepărtat prin intervenții cosmetice şi nu le-am eliminat spiritual. Îmi plăcea culoarea pielii mele. Credeam că e minunată. Îmi plăcea culoarea părului meu. Credeam că am un păr minunat. Îmi place culoarea ochilor mei. Cred că sunt minunați. Îmi place nasul meu, îmi place bărbia, mersul meu alungit şi statura mea îmi plac foarte mult, dar vedeți voi, aşa suntem cu toții. Chiar că nu ne-ați observa niciodată; doar că noi arătăm puțin altfel în mulțime, pentru că suntem ceva mai mari decât oamenii obişnuiți. Şi desigur, mai există şi piticii, de jumătate de metru. Suntem o adunătură ciudată.

Nu suntem toată chestia aia lustruită care credeți voi că suntem. Ne place tot ce am fost. Am lucrat câmpurile vieții ca să ne iubim pe noi înşine – şi ne merităm pe noi înşine. Purtăm cicatricile călătoriei noastre. Ele sunt minunate. Cicatricea pe care mi-a făcut-o iubirea mea de-a curmezişul feței am purtat-o până în ziua când am părăsit acest plan şi după aceea, dincolo de el. Sabia ce mi-a trecut prin spate şi prin stomac încă o mai am, în toate corpurile mele. Îmi place. A fost botezul meu. De ce să n-o păstrez?

Acum începem să vedem că natura a ceea ce vrem să fim este atât de diferită față de imaginea noastră greşită

despre ceea ce credeam că este. Aceea nu era decât vedenia unui alter-ego care vă cam dezumaniza, de fapt, nu-i aşa, pentru că făcea ca toți îngerii să aibă părul auriu şi pielea aurie şi ochii de un albastru azuriu. Vă dezumaniza. Vă făcea mai puțin decât ceva care este celest. Vreau să ştiți că sunteți foarte frumoşi. În realitate, noi arătăm ca şi voi, doar că am încetat să mai îmbătrânim, pentru că am găsit prezentul şi am tăiat lanțurile trecutului. Şi asta vă aduce mai aproape de noi, nu mai departe de noi.

Femeia aceasta este un maestru – n-ați fi ştiut niciodată – deghizat cu isteține. Aşa suntem cu toții. Asta e vestea cea bună pentru voi, pentru că asta înseamnă că sunteți mai aproape decât credeați vreodată că sunteți; şi nu trebuie să aveți şuvițe aurii sau şuvițe lungi ca pana corbului sau să fiți o frumusețe cu părul roşcat. Nu trebuie deloc să fiți frumoşi. Lumina Dumnezeului vostru este frumoasă. Este îmbătătoare. Ea va lua cea mai simplă dintre fețe şi cel mai dezlânat dintre corpuri şi le va modela într-o frumusețe nepământească, pentru că ea este sufletul. Este corpul Spiritului Sfânt. Suntem o adunătură pestriță, dar cu toții suntem foarte frumoşi.

Acum începeți să vedeți ce suntem noi. Începeți să vedeți cum gândim noi, şi poate că nu e vorba deloc de faptul că gândim, ci de faptul că suntem creatori cu adevărat. Începeți să înțelegeți cum de suntem aşa de detaşați de voi şi totuşi vă aducem aproape de noi. Noi nu ne dăm mai aproape de voi. Voi veniți aproape de noi, pentru că noi suntem detaşați de tot ce reprezentați voi. Noi suntem detaşați de durerea şi de suferința voastră şi de nevoia voastră de a vă cere victoria aceea în fiecare zi a vieții. Noi

deja am făcut toate astea. Astfel că, în curând, aceia dintre voi care trec pe aici vor trebui să facă acelaşi lucru.

Începeți să vedeți că nu suntem fanatici, că tot timpul am fost aleşi corect. Noi doar am ştiut cum să trăim. Voi nu ştiți. Asta vă învăț eu să faceți, pentru că e un efort foarte mare să vă învăț un lucru, apoi imaginația voastră să zboare cu lucrul acela şi să îl vadă sub formă de iluzie, apoi să revină aici, ca să îl vadă cumva mai real şi mai semeț. Eu încerc să vă aduc în punctul din mijloc.

Nu trebuie să faceți nimic, decât să încetați să mai trăiți în ziua de ieri şi să mă auziți atunci când vorbesc cu voi, să mă auziți cu toată puterea voastră, astfel încât fiecare cuvânt pe care îl spun să rezoneze în creierul vostru şi să creeze forma-gând pe care învățătorul vrea să v-o dea. Cuvintele sunt un dar, pentru că ele vă fac să formați o imagine a cuvântului, care este răspunzătoare pentru crearea realității. Nimeni nu o să vă spună ce v-am spus eu.

Atunci când ascultați, veniți mai aproape. Începeți să gândiți. Dacă ați auzit fiecare cuvânt pe care l-am spus, atunci, pentru prima oară, creierul vostru a funcționat efectiv aşa cum funcționează creierul unui maestru, pentru că v-am făcut să mă ascultați, iar voi trebuia să auziți cuvintele. Creierul trebuie să formeze imaginile cuvintelor, pentru ca noi să putem să definim auzul, iar a înțelege înseamnă că imaginile au loc. V-am forțat să gândiți în felul în care gândesc eu.

Aşa că ați ajuns un pic mai aproape, la suprafața a ceea ce sunt şi a ceea ce suntem noi, care trăim în acest măreț mediu spiritual. Începeți să vedeți cum gândim, pentru că eu v-am făcut să gândiți în felul acela – şi n-a fost prea greu pentru voi. Ba chiar, spun că am luat foarte frumos această

cunoaştere şi am sculptat-o frumos, în aşa fel încât să se muleze pe acceptabilitatea voastră. V-am permis să înțelegeți. Iar când ați înțeles, ați fost cu mine, prezenți. Vă spun că, în timp ce erați prezenți cu mine, n-ăți simțit nicio durere, n-ați avut nicio rană emoțională, n-ați simțit nicio lipsă, n-ați simțit niciun timp. Erați doar eu. Asta este un maestru învățător. Şi aşa, maeştri studenți, aşa trebuie să vă simțiți tot timpul. Atunci când sunteți în clipa prezentă, aceasta este recompensa, pentru că nu există ieri, astfel că nu există durere, nu există suferință, nu există agonie, nu există invidie, nu există „a vrea" şi nu există dorință. Există doar momentul, care este totul.

Aşa că am pornit de la a vă spune că nu ați făcut lucrarea, şi nu ați făcut-o. Ați făcut foarte puține pentru a vă face ziua o zi de maestru. V-am luat din punctul în care erați şi v-am făcut să gândiți exact ca un maestru. Iar dacă puteți să faceți asta în fiecare zi – pentru că, Doamne Dumnezeule, de ce să nu vreți să o faceți? – dacă puteți să o faceți în fiecare zi şi în fiecare clipă, atunci gândiți şi voi aşa cum gândesc eu. Atunci, prin asta, veți fi generat prezența spirituală. Vă amintiți de povestioara pe care v-am spus-o aici, despre Dumnezeu care manifestă mereu bogăția voastră extraordinară, vindecarea voastră, totul, dar voi nu sunteți în prezent, ca să le primiți? Acea prezență creează realitatea care lasă să vină în plină lumină ceea ce n-ați văzut niciodată. Atunci, puteți să vă alăturați maeştrilor, pentru că puteți să fiți prezenți.

Maeştrii sunt aici întotdeauna. Eu sunt întotdeauna aici. Vă iubesc. Aşa să fie.

Ramtha

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA

„Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici şi să vă învețe să fiți extraordinari."

Mă numesc JZ Knight şi sunt proprietara de drept a acestui corp. Ramtha şi cu mine suntem doi oameni diferiţi, două fiinţe diferite. Avem un punct de realitate comun – şi de obicei, acest punct este corpul meu. Deşi, într-un sens, arătăm la fel, de fapt nu arătăm la fel.

Toată viaţa mea, încă de pe când eram micuţă, am auzit voci în cap şi am văzut lucruri minunate, care, pentru mine, în viaţa mea, erau normale. Am fost destul de norocoasă să am o mamă care era o fiinţă umană cu capacităţi mediumnice foarte mari şi care nu a condamnat niciodată ceea ce vedeam eu. Toată viaţa am avut experienţe minunate, dar experienţa cea mai importantă este că aveam această iubire adâncă, atotcuprinzătoare pentru Dumnezeu şi că o parte din mine înţelegea ce este aceea Dumnezeu. Mai târziu în viaţă, m-am dus la biserică şi am încercat să îl înţeleg pe Dumnezeu din punctul de vedere al doctrinei religioase; mi-a fost foarte greu, pentru că acea înţelegere era oarecum în conflict cu ceea ce simţeam şi ştiam eu.

Ramtha face parte din viaţa mea încă de când m-am născut, dar nu ştiam cine este şi nici nu ştiam ce este el; ştiam doar că există o forţă minunată, care păşeşte alături de mine, iar când aveam probleme – şi crescând, am avut

parte de multă durere în viață – am avut întotdeauna experiențe extraordinare cu această ființă care vorbea cu mine. Puteam să îl aud la fel de clar cum vă aud pe voi, dacă ar fi să purtăm o conversație. El m-a ajutat să înțeleg o mulțime de lucruri în viața mea, care depășeau ceea ce ai fi primit ca sfaturi în mod normal.

Dar el mi-a apărut în bucătărie abia în 1977, într-o după-amiază de duminică, pe când făceam piramide cu soțul meu. Deshidratam niște alimente, pentru că ne plăceau mult drumețiile făcute cu rucsacul în spate. Când mi-am pus pe cap una din piramidele alea ridicole, în capătul celălalt al bucătăriei mi s-a înfățișat această arătare minunată, înaltă de trei metri, scânteietoare și minunată și semeață. Nu prea te aștepți să-ți apară așa ceva în bucătărie la două și jumătate după-amiaza. Nimeni nu e pregătit vreodată pentru așa ceva. Astfel, aceea a fost clipa în care Ramtha și-a făcut efectiv cunoscută prezența.

Primul lucru pe care i l-am spus – și nu știu de unde mi-a venit asta – a fost: „Ești așa de frumos. Cine ești?" El are un zâmbet ca un soare și e extraordinar de chipeș. Mi-a spus: „Numele meu este Ramtha Cel Iluminat și am venit să te ajut să treci peste șanț." Ca o persoană naivă ce mă aflam, reacția mea imediată a fost să mă uit la podea, pentru că m-am gândit că poate se întâmplase ceva cu podeaua sau poate fusese aruncată o bombă. Nu știam. Iar din acea zi, el a devenit o constantă în viața mea. În decursul anului 1977 s-au întâmplat o mulțime de lucruri interesante – ca să nu spun mai mult. Atunci a fost perioada când cei doi copii mai mici ai mei au ajuns să îl cunoască pe Ramtha

și să aibă experiența unor fenomene incredibile; la fel și soțul meu.

Mai târziu, în acel an, după ce m-a învățat și cum avea ceva greutăți să îmi explice ce anume era el, astfel încât eu să pot să înțeleg, mi-a spus într-o zi: „O să-ți trimit un mesager, care o să îți aducă niște cărți; să le citești, pentru că atunci ai să știi ce sunt eu." Cărțile acelea se numeau *„The Life and Teaching of the Masters of the Far East"* *, (editura DeVorss&Co., 1964). Le-am citit și am început să înțeleg că Ramtha, într-un fel, era o astfel de ființă, iar asta m-a scos din categorizarea de genul „tu ești diavolul sau Dumnezeu" care mă năpăstuia la vremea aceea.

După ce am ajuns să îl înțeleg, el a petrecut clipe lungi și multe plimbându-se prin sufrageria mea, cu toți cei trei metri ai ființei sale minunate, așezându-se comod pe canapea, vorbind cu mine și învățându-mă. Dar lucrul de care nu mi-am dat seama la vremea aceea a fost că el știa deja tot ce aveam să îl întreb și știa deja cum să îmi răspundă, dar eu habar nu aveam că el știa toate astea.

Din 1977 încoace, el s-a ocupat de mine cu răbdare, într-un fel care mi-a permis să pun un semn de întrebare nu asupra autenticității sale, ci asupra unor lucruri despre mine ca Dumnezeu; m-a învățat, m-a prins atunci când mă lăsam prinsă în dogme sau în limitări – mă prindea exact la momentul potrivit și mă învăța și le parcurgeam împreună pe toate. Și eu spuneam întotdeauna: „Știi, tu ești așa de răbdător. Cred că e minunat că ești așa de răbdător." El nu

* Viața și învățăturile maeștrilor din Orientul Îndepărtat, n.t.

făcea decât să zâmbească, apoi îmi spunea că are 35.000 de ani – ce altceva ai putea să faci, într-o perioadă atât de lungă? Abia acum vreo zece ani mi-am dat seama că el știa deja ceea ce aveam să îl întreb și că de aceea era așa de răbdător. Dar ca un mare învățător ce este, mi-a dat mie ocazia să abordez aceste chestiuni, înlăuntrul meu. A avut grația să-mi vorbească într-un fel care nu era deloc îngâmfat și – ca un învățător adevărat – m-a lăsat pe mine să îmi dau seama de toate, de una singură.

Să fac channeling cu Ramtha, de la sfârșitul anului 1979 încoace, chiar că a fost o experiență. Ram are trei metri înălțime și poartă două robe, în care l-am văzut întotdeauna. Deși sunt mereu aceleași, sunt chiar minunate, așa că niciodată nu te plictisești să le vezi. Roba interioară este albă ca zăpada și merge până jos, unde presupun că sunt picioarele lui; apoi, pe deasupra, are o altă robă, de un purpuriu minunat. Trebuie să înțelegeți că eu chiar am analizat materialul acestor robe – și nu e tocmai un material; e ca un fel de lumină. Și deși lumina le dă un soi de transparență, eu înțeleg că ceea ce poartă el are o anumită realitate.

Fața lui Ramtha are pielea de culoarea scorțișoarei; ăsta e cel mai bun mod în care o pot descrie. Nu e tocmai maro și nici tocmai albă sau roșie. E un fel de amestec între acestea. Are ochi negri, foarte profunzi, care pot să se uite înlăuntrul tău, iar tu să știi că ești privit înlăuntrul tău. Are niște sprâncene care arată ca aripile unei păsări și care se înalță deasupra ochilor. Are maxilarul foarte drept și o gură minunată, iar când zâmbește, știi că ești în rai. Are mâini

lungi, lungi, cu degete lungi, pe care le folosește într-un mod foarte elocvent, pentru a-și demonstra gândirea.

Astfel că trebuie să vă închipuiți că, după ce m-a învățat să ies din corp, trăgându-mă efectiv afară, aruncându-mă în tunel, să mă lovesc de zidul de lumină și să ricoșez înapoi – dându-mi seama că puștii mei se întorseseră de la școală, iar eu abia dacă reușisem să spăl vasele după micul dejun – mi-a fost foarte greu să mă obișnuiesc să pierd din timpul meu în acest plan. Nu înțelegeam ce făceam și unde mă duceam, așa că am avut foarte multe ședințe de exersare. Trebuie să înțelegeți că el îmi făcea asta la ora zece dimineața, iar când reveneam ricoșând din zidul alb, era ora 4 și jumătate. Am avut o mare problemă să mă ajustez cu timpul în care nu eram aici. Așa că am petrecut multă vreme în care Ramtha m-a învățat cum să fac asta; a fost amuzant și vesel, dar și absolut înspăimântător uneori. Vă puteți închipui cum e să vină la voi, să vă smulgă din corp, să vă arunce în tavan și să spună: „Ei bine, cum arată perspectiva asta?", apoi să vă arunce într-un tunel – poate că cel mai bun mod de a îl descrie este ca pe o gaură neagră către nivelul următor – iar voi să fiți azvârliți prin tunel și să vă loviți de zidul acesta alb și să intrați în amnezie.

Astfel, el mă ajuta să mă pregătesc, ca să mă învețe un lucru cu care fusesem deja de acord, înainte de această încarnare. Destinul meu în această viață nu era doar să mă căsătoresc și să am copii și să o duc bine în viață, ci să trec peste adversități și să las să se întâmple ceea ce fusese planificat dinainte să se întâmple – iar această întâmplare cuprindea și o conștiință extraordinară, care este el.

Când am încercat să mă îmbrac ca să fiu Ramtha, a fost amuzant. Nu ştiam ce să fac. Prima dată când am avut o şedință de channeling, am purtat tocuri şi fustă. Eu mă gândeam că e ca şi cum m-aş duce la biserică. Aşa că, vă închipuiți – dacă aveți puțin timp ca să îl studiați – cum ar arăta el îmbrăcat într-un costum oficial, cu tocuri (ceva ce nu a purtat niciodată în viața lui).

E foarte greu să vorbesc cu oamenii şi să îi fac să înțeleagă că eu nu sunt el, că suntem două ființe separate, iar atunci când vorbiți cu mine, în acest corp, vorbiți cu mine, nu cu el. Uneori, în ultimii zece ani şi ceva, asta era o mare provocare pentru mine în mijloacele de comunicare în masă, pentru că oamenii nu înțeleg cum se poate ca o ființă omenească să fie înzestrată cu o minte divină şi totuşi să fie separată de aceasta.

Eu vreau să ştiți că, deşi îl vedeți pe Ramtha aici, în corpul meu, acesta este corpul meu, dar Ramtha nu arată deloc aşa. Apariția lui în acest corp nu diminuează măreția a cine şi ce este el. De asemenea, ar trebui să mai ştiți că, atunci când vorbesc cu voi şi când începeți să mă întrebați despre lucruri pe care le-a spus el, se poate ca eu să nu am nicio idee despre ce vorbiți, pentru că, atunci când îmi părăsesc corpul, sunt plecată şi mă aflu într-un cu totul alt loc şi timp, despre care nu îmi amintesc în mod conştient. Şi oricât de mult timp ar petrece el cu voi, pentru mine timpul acela poate să însemne cinci minute, sau trei minute. Iar când revin în corp, toată ziua respectivă s-a scurs, fără ca eu să fi luat parte la ea. N-am auzit ce v-a spus şi nu ştiu ce a făcut el aici. Când revin, corpul meu este epuizat. Uneori mi-e greu să urc scările şi să îmi schimb hainele, să

mă fac mai prezentabilă pentru ceea ce îmi aduce ziua – sau ce a mai rămas din ea.

Ramtha mi-a arătat o mulțime de lucruri minunate, pe care bănuiesc că oamenii care n-au apucat să le vadă niciodată nu pot nici măcar să şi le închipuie, în cele mai măree vise ale lor. Am văzut cel de al douăzeci şi treilea univers şi am întâlnit ființe extraordinare, am văzut viața cum vine şi pleacă. Am urmărit naşterea şi viața şi moartea a generații întregi, în câteva clipe. Am asistat la evenimente istorice, ca să mă ajute să înțeleg mai bine ceea ce trebuia să ştiu. Mi s-a permis să păşesc pe lângă corpul meu din alte vieți şi să urmăresc cum eram şi cine eram – şi mi s-a dat voie să văd cealaltă parte a morții. Acestea sunt ocazii prețioase şi privilegiate, la care mi-am dobândit dreptul undeva, în viața mea. Într-un fel, să vorbesc altora despre ele este ca şi cum le-aş lua din farmec, pentru că e greu să transmiți oamenilor care nu au fost în acele locuri cum este acolo. Fac ce pot mai bine să le spun, ca povestitor, dar tot nu îmi reuşeşte.

De asemenea, mai ştiu şi că motivul pentru care el lucrează cu studenții lui în modul în care o face este pentru că Ramtha nu vrea niciodată să vă umbrească, pe niciunul dintre voi. Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici şi să vă învețe să fiți extraordinari. El deja este extraordinar. Şi ideea nu e ca el să genereze fenomene minunate. Dacă v-a spus că o să vă trimită mesageri, o să-i primiți din plin. Ideea nu e ca el să facă trucuri în fața voastră. Nu asta e el. Acelea sunt instrumentele unui avatar care încă mai este un guru, care mai are nevoie să fie venerat, şi nu aşa stau lucrurile cu el.

Așa că, iată ce se va întâmpla: el vă va învăța și vă va educa, și vă va permite să creați fenomenul, iar voi veți putea să o faceți. Apoi, într-o zi, când sunteți în stare să manifestați după voie și când sunteți în stare să vă părăsiți corpul și sunteți în stare să iubiți atunci când interesului omenesc îi este imposibil să o facă, el o să pătrundă chiar în viața voastră, pentru că atunci veți fi gata să împărtășiți din ceea ce este el. Iar ceea ce este el, pur și simplu, este ceea ce veți deveni voi. Până atunci, el este silitor, răbdător, atoateștiutor și atoateînțelegător, în tot ce ne trebuie nouă să știm, ca să putem să învățăm să fim aceasta.

Singurul lucru pe care pot să vi-l spun este că, dacă sunteți interesați de prezentarea lui și dacă începeți să-l iubiți, chiar dacă nu puteți să-l vedeți, e un semn bun, pentru că asta înseamnă că în voi era important sufletul, îndemnându-vă să vă desfășurați în această viață. Iar asta s-ar putea să fie împotriva rețelei voastre neuronale. Se poate ca personalitatea voastră să se certe și să discute în contradictoriu cu voi, dar genul acesta de logică devine transparent atunci când sufletul vă îndeamnă la o anumită experiență.

Dacă asta vreți să faceți, atunci va trebui să vă exercitați răbdarea și concentrarea și va trebui să faceți lucrarea. La început, lucrarea este foarte grea, dar dacă aveți tenacitatea să vă țineți de ea, pot să vă spun că, într-o zi, acest învățător o să vă scoată la lumină. Într-o zi, veți putea să faceți toate lucrurile remarcabile, pe care ați auzit că le puteau face maeștrii din mituri și legende. Veți putea să le faceți, pentru că aceasta este călătoria. Și în cele din urmă, acea capacitate

este doar realitatea unui Dumnezeu care se trezește în formă omenească.

Ei bine, asta e călătoria mea – și a fost călătoria mea, toată viața. Dacă nu ar fi fost important și dacă nu ar fi fost așa cum este, cu siguranță că nu aș trăi în uitare în cea mai mare parte a anului, doar de dragul vizitei câtorva persoane care vor să aibă o experiență New Age. Asta e mult mai măreț decât orice experiență New Age. De asemenea, vă voi spune și că este mult mai important decât capacitatea de a medita sau capacitatea de a face yoga. Este vorba despre schimbarea conștiinței în toată viața noastră, în ceea ce privește fiecare idee – și despre putința noastră să ne descătușăm mintea și s-o lăsăm nemărginită, ca să putem să fim tot ce putem să fim.

Ar mai trebui să știți și că am învățat că noi putem să demonstrăm doar ceea ce suntem în stare să demonstrăm. Dacă ați spune, ei bine, ce mă împiedică să fac asta, singura piedică pe care o avem este incapacitatea noastră de a ne preda, de a ne da voie și de a ne sprijini, chiar și în fața propriei noastre rețele neuronale a îndoielii. Dacă puteți să vă sprijiniți pe voi înșivă până treceți de îndoieli, atunci veți reuși, pentru că acesta este singurul obstacol care vă stă în cale. Și, într-o zi, veți face toate aceste lucruri și veți ajunge să vedeți toate lucrurile pe care le-am văzut eu și pe care mi s-a permis să le văd.

Așa că eu am vrut doar să vin și să vă arăt că exist, că îmi place ceea ce fac și că sper că învățați de la acest învățător. Și – lucru și mai important – că sper că o să vă țineți de această învățătură.

JZ Knight

GLOSARUL LUI RAMTHA

A face cunoscut necunoscutul. Această frază exprimă mandatul divin original, care a fost atribuit conştiinţei Sursă, de a manifesta şi de a aduce la nivel conştient toate potenţialele infinite ale Vidului. Această afirmaţie reprezintă intenţia de bază care inspiră procesul dinamic de creaţie şi evoluţie.

Al doilea plan. Acesta este planul existenţei conştiinţei sociale şi al benzii de frecvenţă infraroşie. El este asociat cu durerea şi cu suferinţa. Acest plan este polaritatea negativă a celui de al treilea plan, al frecvenţei luminii vizibile.

Al doilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul energetic al conştiinţei sociale şi al benzii de frecvenţă infraroşii. El este asociat cu experienţa durerii şi a suferinţei şi este localizat în partea inferioară a abdomenului.

Al treilea plan. Acesta este planul stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile. Mai este cunoscut şi ca planul luminii şi planul mental. Atunci când energia Planului Albastru este coborâtă la această bandă de frecvenţă, ea se împarte în polaritate negativă şi pozitivă. Acesta este punctul la care sufletul se împarte în două, generând astfel fenomenul de suflete pereche.

Al treilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul energetic al stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile.

El este asociat cu controlul, tirania, victimizarea și puterea. Este localizat în regiunea plexului solar.

Al patrulea plan. Cel de al patrulea plan al existenței este tărâmul conștiinței punte și al frecvenței ultraviolet. Acest plan este descris ca și planul lui Shiva, distrugătorul vechiului și creatorul noului. În acest plan, energia nu este încă împărțită în polaritate pozitivă și negativă. Orice modificări sau vindecări de durată în corpul fizic trebuie să fie efectuate mai întâi la nivelul celui de al patrulea plan și al Corpului Albastru. Acest plan mai este numit și Planul Albastru sau Planul lui Shiva.

Al patrulea sigiliu. Cel de al patrulea sigiliu este asociat cu iubirea necondiționată și cu glanda timus. Atunci când este activat acest sigiliu, se secretă un hormon care menține corpul într-o stare de sănătate perfectă și care oprește procesul de îmbătrânire.

Al cincilea plan. Cel de al cincilea plan al existenței este planul superconștiinței și al frecvenței razelor X. El mai este cunoscut și sub numele de Planul Auriu sau paradisul.

Al cincilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul corpului nostru spiritual, care ne conectează cu cel de al cincilea plan. Este asociat cu glanda tiroidă și cu a vorbi și a trăi adevărul fără dualitate.

Al șaselea plan. Al șaselea plan este tărâmul hiperconștiinței și banda de frecvență a razelor gama. În acest plan este experimentată starea de conștiență în care suntem una cu tot ce este viață.

Al șasea sigiliu. Acest sigiliu este asociat cu glanda pineală și cu banda de frecvență a razelor gama. La activarea acestui sigiliu se deschide formațiunea reticulară care filtrează și învăluie cunoașterea minții subconștiente. Deschiderea creierului se referă la deschiderea acestui sigiliu și la activarea conștiinței și a energiei sale.

Al șaptelea plan. Planul al șaptelea este planul ultraconștiinței și banda de frecvență a Infinitului Necunoscut. Acest plan este locul unde a început călătoria involuției. Acest plan a fost creat de Punctul Zero, atunci când a imitat actul de contemplare al Vidului și când a fost creată conștiința oglindă sau conștiința secundară. Un plan de existență sau o dimensiune de spațiu și timp există între două puncte de conștiință. Toate celelalte planuri au fost create prin încetinirea benzii de timp și de frecvență a celui de al șaptelea plan.

Al șaptelea sigiliu. Acest sigiliu este asociat cu creștetul capului, cu glanda pituitară și cu atingerea iluminării.

Analogic. A fi analogic înseamnă a trăi în Acum. „Acum" este momentul creator și el se află în afara timpului, a trecutului și a emoțiilor.

Benzile. Benzile sunt două grupe de câte șapte frecvențe, care înconjoară corpul omenesc și îl țin laolaltă. Fiecare dintre cele șapte straturi de frecvență ale fiecărei benzi corespunde celor șapte sigilii ale celor șapte niveluri de conștiență din corpul omenesc. Benzile sunt câmpul auric, care face posibil procesul minții binare și al minții analogice.

C&E. Abreviere a conceptului de Conștiință-și-Energie. Aceasta este marca de serviciu a disciplinei fundamentale a manifestării și a înălțării conștiinței, care se predă la Școala de Iluminare a lui Ramtha. Prin această disciplină, studenții învață să creeze o stare analogică a minții, să își deschidă sigiliile superioare și să creeze realitate din Vid. „Seminarul introductiv C&E" este numele Seminarului Introductiv pentru studenții începători, în care aceștia învață despre conceptele și disciplinele fundamentale ale învățăturilor lui Ramtha. Învățăturile

Seminarului introductiv C&E se pot găsi în *Ramtha, A Beginner's Guide to Creating Reality**, ediția a treia (Yelm: editura JZK, o divizie a JZK, Inc., 2004) și în *Ramtha, Creating Personal Reality***, Caseta 380, (Yelm: Dialogurile lui Ramtha, 1998).

C&E = R. Conștiința-și-Energia creează natura realității.

Cartea Vieții. Ramtha vorbește despre suflet ca fiind Cartea Vieții, în care este înregistrată toată călătoria de involuție și evoluție a fiecărui individ, sub formă de înțelepciune.

Câmpul de nume. Câmpul de nume este denumirea câmpului vast în care se practică disciplina Lucrului pe Câmp.

Câmpul labirintului. Este denumirea câmpului vast cu labirintul, folosit pentru disciplina Labirintului.

Cele patru sigilii superioare. Cele patru sigilii superioare sunt sigiliul al patrulea, al cincilea, al șaselea și al șaptelea.

Cele șapte sigilii. Cele șapte sigilii sunt centri energetici puternici, care constituie șapte niveluri de conștiință în corpul omenesc. Benzile sunt modul în care corpul fizic este ținut laolaltă, conform acestor sigilii. La fiecare ființă umană, energia iese în spirală din primele trei sigilii sau din primii trei centri. Energia care pulsează din primele trei sigilii se manifestă ca sexualitate, durere sau putere. Atunci când sunt descuiate sigiliile superioare, se activează un nivel superior de conștiință.

Conștiința. Conștiința este copilul care s-a născut din contemplarea de sine a Vidului. Ea este esența și țesătura a tot. Tot ce există își are originea în conștiință și s-a manifestat în exterior prin

* Ramtha, *Ghidul începătorului pentru crearea realității*. Carte în curs de apariție la Editura M.M.S.

** Ramtha, *Crearea realității personale*, n.t.

asistența acesteia, energia. Un flux de conștiință se referă la continuumul minții lui Dumnezeu.

Conștiința corp/minte. Conștiința corp/minte este conștiința care aparține planului fizic și corpului uman.

Conștiința-oglindă. Atunci când Punctul Zero a imitat actul de contemplare al Vidului, el a creat o reflexie a sa în oglindă, un punct de referință, care a făcut posibilă explorarea Vidului. Acest punct se numește conștiința-oglindă sau conștiința secundară. *A se vedea* Sinele.

Conștiința primară. Aceasta este Observatorul, marele sine, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omenești.

Conștiința secundară. Atunci când Punctul Zero a imitat actul de contemplare al Vidului, el a creat o reflexie în oglindă a sa, un punct de referință, care a făcut posibilă explorarea Vidului. Aceasta se numește conștiința-oglindă sau conștiința secundară. *A se vedea* Sinele.

Conștiința socială. Este conștiința planului al doilea și a benzii de frecvență infraroșie. Mai este numită și imaginea personalității omenești și mintea primelor trei sigilii. Conștiința socială se referă la conștiința colectivă a societății omenești. Este colecția de gânduri, de presupuneri, de judecăți, de prejudecăți, de legi, moralitate, valori, atitudini, idealuri și emoții care aparțin fraternității rasei omenești.

Conștiință-și-energie. Conștiința-și-energia sunt forța dinamică a creației; ele sunt combinate în mod inextricabil. Tot ce există își are originea în conștiință și s-a manifestat prin modularea propriului impact energetic.

Corpul Albastru. Este corpul care aparține celui de al patrulea plan al existenței – conștiința punte – și benzii de frecvență

ultravioletă. Corpul Albastru domnește peste corpul de lumină și peste planul fizic.

Corpul auriu. Este corpul care aparține celui de al cincilea plan, superconștiinței și frecvenței razelor X.

Corpul de lumină. Este același lucru ca și corpul radios. Este corpul care aparține celui de al treilea plan, al stării de conștiință conștientă și al benzii de frecvență a luminii vizibile.

Corpul emoțional. Corpul emoțional este colecția de emoții, atitudini și tipare electro-chimice trecute, care formează rețeaua neuronală a creierului și definesc personalitatea omenească a unui individ. Ramtha îl descrie ca fiind seducția celor neiluminați și este motivul reîncarnării ciclice.

Creează-ți ziua. Aceasta este marca de serviciu care denumește o tehnică creată de Ramtha, pentru înălțarea conștiinței și a energiei, și crearea intenționată dimineața devreme, înainte de începerea zilei, a unui plan constructiv de experiențe și de întâmplări pentru o zi. Această tehnică este predată în exclusivitate la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Creierul galben. Creierul galben este denumirea pe care o folosește Ramtha pentru a desemna neocortexul, sediul gândirii analitice și emoționale. Motivul pentru care este numit creierul galben este acela că în desenul caricatural, bidimensional, folosit de Ramtha pentru a preda funcțiile și procesele creierului, neocortexul a fost colorat în galben. El a explicat că diferitele aspecte ale creierului din acest desen sunt exagerate și subliniate prin culori, pentru a sprijini studiul și înțelegerea. Acest desen a devenit instrumentul standard, folosit în toate lecțiile ulterioare despre creier.

Dansul în Corpul Albastru. Aceasta este o disciplină predată de Ramtha, în care studenții își înalță nivelul de conștiență până

la conștiința celui de al patrulea plan. Această disciplină permite accesarea Corpului Albastru și deschiderea celui de al patrulea sigiliu.

Disciplinele Marii Lucrări. Școala de Înțelepciune Străveche a lui Ramtha este dedicată Marii Lucrări. Disciplinele Marii Lucrări care se practică la Școala de Iluminare a lui Ramtha sunt create în întregime de Ramtha. Aceste practici sunt inițieri puternice, în care studenții au ocazia să aplice și să experimenteze la prima mână învățăturile lui Ramtha.

Dumnezei. Dumnezeii sunt ființe avansate din punct de vedere tehnologic, din alte sisteme solare, care au venit pe Pământ acum 455.000 de ani. Acești Dumnezei au manipulat genetic rasa omenească, amestecând și modificând ADNul nostru cu al lor. Ei sunt cei cărora li se datorează evoluția neocortexului și au folosit rasa umană ca pe o forță de muncă supusă. Dovezi ale acestor evenimente sunt înregistrate pe tăblițele și în artefactele sumeriene. Termenul mai este folosit și pentru a descrie adevărata identitate a omenirii, ca Dumnezei uitați.

Dumnezeu. Învățăturile lui Ramtha sunt o expunere a afirmației că „Tu ești Dumnezeu". Omenirea este descrisă ca fiind Dumnezeii uitați, ființe divine ca natură, care și-au uitat moștenirea și adevărata identitate. Această afirmație este cea care reprezintă mesajul provocator al lui Ramtha pentru epoca noastră modernă – o epocă brăzdată de superstiții religioase și de concepții eronate cu privire la divinitate și la adevărata cunoaștere a înțelepciunii.

Dumnezeu/bărbat. Realizarea deplină a unei ființe omenești.

Dumnezeu/femeie. Realizarea deplină a unei ființe omenești.

Dumnezeul lăuntric. Acesta este Observatorul, marele sine, conștiința primară, Spiritul, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omenești.

Dumnezeul Necunoscut. Dumnezeul necunoscut era Dumnezeul unic al strămoșilor lui Ramtha, lemurienii. Dumnezeul necunoscut reprezintă și divinitatea uitată și originea divină a persoanei umane.

Emoții. Emoția este efectul fizic, biochimic al unei experiențe. Emoțiile aparțin trecutului, pentru că ele sunt expresia experiențelor care sunt deja cunoscute și cartografiate în căile neuronale ale creierului.

Energia. Energia este perechea conștiinței. Tot ce este conștiință poartă cu sine un impact energetic dinamic, o radiație sau o expresie naturală a sa. La fel, toate formele de energie poartă cu ele o conștiință care le definește.

Evoluție. Evoluția este călătoria înapoi, acasă, de la nivelurile cele mai joase de frecvență și masă, până la cele mai înalte niveluri de conștiință și până la Punctul Zero.

Forța vitală. Forța vitală este Tatăl/Mama, este Spiritul, respirația vieții în interiorul persoanei, care este platforma de pe care persoana își creează iluziile, imaginația și visele.

Gândul. Gândul este diferit de conștiință. Creierul prelucrează un flux de conștiință și îl modifică pe segmente – imagini holografice – de amprente neuronale, electrice și chimice numite gânduri. Gândurile sunt cărămizile din care este construită mintea.

Grila. Aceasta este marca de serviciu care denumește o tehnică creată de Ramtha pentru înălțarea conștiinței și a energiei, și accesarea intenționată a câmpului de energie al Punctului Zero și a țesăturii realității, printr-o vizualizare mentală. Această tehnică se predă în exclusivitate la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Hierofant. Hierofantul este un maestru învățător capabil să manifeste ceea ce predă și care își inițiază studenții într-o astfel de cunoaștere.

Hiperconștiința. Hiperconștiința este conștiința celui de al șaselea plan și a frecvenței razelor gama.

Ieșit din comun. Ramtha folosește acest cuvânt cu o conotație pozitivă, pentru a exprima ceva sau pe cineva care este extraordinar și neobișnuit, care acționează nerestricționat și care este excesiv de curajos sau de viteaz.

Iluminare. Iluminarea este realizarea deplină a persoanei umane, atingerea nemuririi și a minii nelimitate. Ea este rezultatul ridicării energiei kundalini, care se află la baza șirei spinării, până la cel de al șaptelea sigiliu, care deschide părțile latente ale creierului. Atunci când energia pătrunde în creierul mic și în creierul mijlociu, și se deschide mintea subconștientă, individul are experiența unui fulger orbitor de lumină, care se numește iluminare.

Infinitul necunoscut. Aceasta este banda de frecvență a celui de al șaptelea plan de existență și a ultraconștiinței.

Involuția. Involuția este călătoria de la Punctul Zero, din cel de al șaptelea plan, până la nivelurile cele mai lente și mai dense de frecvență și masă.

JZ Knight. JZ Knight este singura persoană pe care Ramtha a numit-o ca să îl canalizeze. Ramtha o numește pe JZ fiica sa preaiubită. Ea a fost Ramaya, cea mai în vârstă dintre copiii care i-au fost dați lui Ramtha în timpul vieții sale.

Kundalini. Energia Kundalini este forța vitală a unei persoane, care coboară din sigiliile superioare la baza șirei spinării, în timpul pubertății. Este un pachet mare de energie, rezervat pentru

evoluția umană, care este reprezentat de obicei ca un șarpe încolăcit, aflat la baza șirei spinării. Această energie este diferită de energia care iese din primele trei sigilii și care răspunde de sexualitate, de durere și de suferință, de putere și de victimizare. În mod obișnuit, ea este descrisă ca fiind șarpele care doarme sau dragonul care doarme. Deplasarea energiei kundalini către creștetul capului este denumită călătoria iluminării. Această călătorie are loc atunci când acest șarpe se trezește și începe să danseze în jurul șirei spinării, ionizând lichidul spinal și modificându-i structura moleculară. Această acțiune provoacă deschiderea creierului mijlociu și a porții către mintea subconștientă.

Labirintul. Este numele dat labirintului folosit ca parte a disciplinelor de la Școala de Iluminare a lui Ramtha. Studenții sunt învățați să găsească intrarea în acest labirint legați la ochi, și să se deplaseze prin el, concentrându-se pe Vid, fără a atinge pereții și fără a-și folosi ochii sau simțurile. Obiectivul acestei discipline este ca studenții, legați la ochi, să găsească centrul labirintului sau o cameră desemnată ca reprezentând Vidul.

Lista. Lista este disciplina predată de Ramtha în care studentul scrie o listă a lucrurilor pe care dorește să le cunoască și să le experimenteze, apoi învață să se concentreze pe ea într-o stare de conștiință analogică. Lista este harta folosită pentru a proiecta, a modifica și a reprograma rețeaua neuronală a unei persoane. Este instrumentul care ajută la realizarea unor modificări semnificative și durabile la nivelul persoanei și al realității sale.

Lucrul pe Câmp. Lucrul pe câmp este una dintre disciplinele fundamentale ale Școlii de Iluminare a lui Ramtha. Studenții sunt învățați să creeze un simbol a ceva ce doresc să știe și să experimenteze, pe care să îl deseneze pe un cartonaș. Cartonașele sunt expuse cu partea nedesenată în interior, pe

balustradele gardurilor ce înconjoară un câmp vast. Studenții își acoperă ochii cu măști de ochi și se concentrează pe simbolul lor, lăsându-și corpul să meargă liber, pentru a găsi cartonașul, prin aplicarea legii conștiinței și energiei și a minții analogice.

Lumina. Lumina se referă la cel de al treilea plan al existenței.

Marea Lucrare. Marea Lucrare este aplicarea practică a cunoașterii Școlilor de Înțelepciune Străveche. Termenul se referă la disciplinele prin care persoana umană se ilumineză și este transmutată la starea de ființă nemuritoare, divină.

Mersul Christic. Mersul Christic este o disciplină creată de Ramtha, în care studentul învață să meargă foarte încet, fiind într-o stare de conștiență acută. În această disciplină, studentul învață să manifeste mintea Christică, cu fiecare pas pe care îl face.

Mesager. În timpul vieții lui Ramtha, mesagerul era persoana care răspundea de transmiterea unor anumite mesaje sau informații. Un maestru învățător are capacitatea să trimită mesageri altor oameni, care manifestă cuvintele sau intenția maestrului, sub forma unei experiențe sau a unui eveniment.

Mintea. Mintea este produsul unor fluxuri de conștiință-și-energie care acționează asupra creierului, creând forme-gând, segmente holografice sau tipare neurosinaptice denumite memorie. Fluxurile de conștiință-și-energie țin creierul în viață. Ele sunt sursa de alimentare a creierului. Capacitatea de a gândi a unei persoane este ceea ce dă persoanei o minte.

Mintea analogică. Mintea analogică înseamnă o singură minte. Ea este rezultatul alinierii conștiinței primare și a conștiinței secundare, a Observatorului și a personalității. În această stare a minții sunt deschise cel de al patrulea, al cincilea, al șaselea și al șaptelea sigiliu al corpului. Benzile se rotesc în direcții opuse, ca o roată în interiorul unei alte roți, creând un vârtej

puternic, care permite gândurilor susținute în lobul frontal să se coaguleze și să se manifeste.

Mintea binară. Termenul acesta înseamnă două minți. Este mintea produsă atunci când accesăm cunoașterea personalității omenești și a corpului fizic, fără să accesăm mintea noastră profundă, subconștientă. Mintea binară se bazează numai pe cunoașterea, percepția și procesele de gândire ale neocortexului și ale primelor trei sigilii. În această stare a minții, cel de al patrulea, al cincelea, al șaselea și al șaptelea sigiliu rămân închise.

Mintea lui Dumnezeu. Mintea lui Dumnezeu cuprinde mintea și înțelepciunea fiecărei forme de viață care a trăit vreodată în orice dimensiune, în orice timp, sau care va trăi vreodată pe orice planetă, pe orice stea sau în orice regiune a spațiului.

Mintea-maimuță. Mintea-maimuță se referă la mintea licăritoare și nestatornică a personalității.

Mintea subconștientă. Sediul minții subconștiente este creierul mic sau creierul reptilian. Această parte a creierului își are propriile conexiuni independente cu lobul frontal și cu întreg corpul, și are puterea de a accesa mintea lui Dumnezeu, înțelepciunea veacurilor.

Oameni, locuri, lucruri, momente și întâmplări. Acestea sunt principalele domenii ale experienței omenești, de care personalitatea este atașată emoțional. Aceste domenii reprezintă trecutul persoanei omenești și formează conținutul corpului emoțional.

Observatorul. Se referă la Observatorul răspunzător de colapsalea particulei/undei din mecanica cuantică. Acesta reprezintă marele sine, Spiritul, conștiința primară, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omenești.

Pânzele albastre. Pânzele albastre reprezintă structura de bază a corpului fizic la un nivel subtil. Este structura invizibilă de schelet a tărâmului fizic, care vibrează la nivelul frecvenței ultraviolet.

Plimbarea. Aceasta este marca de serviciu a unei tehnici create de JZ Knight, pentru înălțarea conștiinței și a energiei, modificarea intenționată a rețelelor noastre neuronale și a tiparelor de gândire prestabilite pe care nu le mai dorim, și înlocuirea lor cu altele noi, la alegerea noastră. Această tehnică este predată în exclusivitate la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Primul plan. Se referă la planul material sau fizic. Este planul conștiinței imagine și al frecvenței hertziene. Este forma cea mai lentă și mai densă de conștiință-și-energie coagulată.

Primul sigiliu. Primul sigiliu este asociat cu organele reproductive, cu sexualitatea și cu supraviețuirea.

Primele trei sigilii. Primele trei sigilii sunt sigiliile sexualității, ale durerii și ale suferinței, ale puterii care controlează. Acestea sunt sigiliile care sunt implicate în mod obișnuit în toate complexitățile dramei omenești.

Principiul Mamă/Tată. Acest principiu este sursa a tot ce este viață, Tatăl, Mama eternă, Vidul. În învățăturile lui Ramtha, Sursa și Dumnezeu creatorul nu sunt același lucru. Dumnezeu creatorul este văzut ca fiind Punctul Zero și conștiința primară, dar nu ca fiind Sursa, sau Vidul însuși.

Recapitularea vieții. Aceasta este recapitularea încarnării anterioare, care are loc atunci când persoana ajunge în cel de al treilea plan, după moarte. Persoana are ocazia să fie Observatorul, actorul și receptorul propriilor sale acțiuni. Problemele nerezolvate din acea viață, care apar în lumina recapitulării, stabilesc programul pentru încarnarea următoare.

Rețeaua neuronală. Este o rețea de neuroni care efectuează împreună o funcție.

Personalitatea. *A se vedea* **Corpul emoțional.**

Planul Extazului. Se referă la planul de odihnă, unde sufletele își planifică următoarele încarnări, după recapitularea vieții anterioare. El mai este cunoscut și ca fiind cerul și paradisul, unde nu există suferință, nu există durere, nevoie sau lipsă, și unde orice dorință se manifestă imediat.

Planul demonstrației. Planul fizic este numit și planul demonstrației. Este planul în care persoana are ocazia să își demonstreze potențialitatea creatoare la nivelul masei și să asiste la forma materială pe care o ia conștiința, toate acestea pentru a-și lărgi nivelul de înțelegere emoțională.

Primul sigiliu. Primul sigiliu este asociat cu organele reproductive, cu sexualitatea și cu supraviețuirea.

Procesul de torsiune. Aceasta este marca de serviciu care denumește o tehnică creată de Ramtha, pentru înălțarea conștiinței și energiei și crearea intenționată a unui câmp de torsiune, prin folosirea minții. Prin această tehnică, studentul învață să construiască o gaură de vierme în spațiu/timp, să modifice realitatea și să creeze fenomene dimensionale cum ar fi starea de a fi invizibil, levitația, bilocația, teleportarea și altele. Această tehnică este predată exclusiv la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Procesul de vizualizare în Twilight (R). Este procesul folosit pentru a practica disciplina Listei sau alte forme de vizualizare.

Punctul Zero. Se referă la punctul inițial de conștiență, creat de Vid prin actul contemplării de sine. Punctul Zero este copilul inițial al Vidului, nașterea conștiinței.

Ram. Ram este o versiune prescurtată a numelui Ramtha. Ramtha înseamnă Tatăl.

Ramaya. Ramtha o numește pe JZ Knight fiica lui preaiubită. Ea a fost Ramaya, prima care a devenit copilul adoptat al lui Ramtha în timpul vieții sale. Ramtha a găsit-o pe Ramaya abandonată, în stepele Rusiei. Mulți oameni îi dădeau lui Ramtha copiii în timpul marșului, ca un gest de iubire și respect suprem; acești copii aveau să fie crescuți în Casa lui Ram. El a ajuns să aibă un număr mare de copii, 133, deși niciodată nu a avut urmași de sânge.

Ramtha (etimologie). Numele de Ramtha cel Iluminat, Domnul Vântului, înseamnă Tatăl. Se mai referă și la Ram, cel care a coborât din munte în ceea ce se cunoaște ca fiind îngrozitoarea zi a lui Ram. „Se spune despre asta în toată antichitatea. Iar în vechiul Egipt există un bulevard dedicat lui Ram, marele cuceritor. Și ei au fost destul de înțelepți, încât să înțeleagă că oricine putea să meargă pe bulevardul lui Ram putea să cucerească vântul." Cuvântul Aram, numele nepotului lui Noe, este format din substantivul Araa, care în limba aramaică înseamnă pământ, sol – și din cuvântul Ramtha, care înseamnă înalt. Acest nume semitic aduce aminte de descinderea lui Ramtha de pe muntele cel înalt, cu care a început marele marș.

Shiva. Domnul Dumnezeu Shiva reprezintă Domnul Planului Albastru și al Corpului Albastru. Shiva nu este folosit ca referire la zeitatea singulară din hinduism. Mai degrabă, este reprezentarea unei stări de conștiință care aparține celui de al patrulea plan, benzii de frecvență ultraviolet și deschiderii celei de a patra peceți. Shiva nu este nici bărbat, nici femeie. Este o ființă androgină, pentru că energia celui de al patrulea plan încă nu a fost separată în polarități pozitive și negative. Aceasta este o distincție importantă față de reprezentarea hindusă tradițională a lui Shiva ca fiind o zeitate masculină, care are o

soție. Pielea de tigru de la picioarele sale, tridentul și soarele și luna de la nivelul capului reprezintă gradul de stăpân al acestui corp asupra primelor trei peceți de conștiință. Energia kundalini este reprezentată ca o energie puternică, ce pornește de la baza șirei spinării și iese prin cap. Aceasta este o altă distincție față de anumite reprezentări hinduse ale lui Shiva, în care energia sub formă de șarpe iese la nivelul celei de a cincea peceți, prin gât. O altă imagine simbolică a lui Shiva reprezintă șuvițe lungi de păr întunecat și o mulțime de șiraguri de perle, care reprezintă bogăția experienței sale, stăpânită ca înțelepciune. Tolba și arcul și săgețile sunt agentul prin care Shiva își declanșează voința puternică, distruge imperfecțiunea și creează noul.

Sinele. Sinele este adevărata identitate a persoanei omenești, diferită de personalitate. Este aspectul transcendental al persoanei. El se referă la conștiința secundară, la călătorul în călătoria de involuție și de evoluție, care face cunoscut necunoscutul.

Suflet. Ramtha se referă la suflet ca fiind Cartea Vieții, în care este înregistrată sub formă de înțelepciune întreaga călătorie de involuție și evoluție a individului.

Superconștiința. Aceasta este conștiința celui de al cincilea plan și frecvenței razelor X.

Tahumo(R). Tahumo este disciplina predată de Ramtha, în care studentul învață capacitatea de a stăpâni efectele mediului înconjurător natural – frigul și căldura – asupra corpului omenesc.

Transmitere și recepție. Transmitere și recepție este denumirea disciplinei predate de Ramtha, în care studentul învață să acceseze informații cu ajutorul atributelor creierului mijlociu,

excluzându-și percepția senzorială. Această disciplină dezvoltă capacitatea mediumnică a studentului pentru telepatie și divinație.

Twilight (R). Termenul este folosit pentru a descrie disciplina predată de Ramtha, în care studenții învață să își aducă corpul într-o stare catatonică, similară cu somnul profund, dar păstrându-și în același timp starea de conștiență.

Ultraconștiința. Este conștiința celui de al șaptelea plan și a benzii de frecvență a Infinitului Necunoscut. Este conștiința unui maestru înălțat.

Vidul. Vidul este definit la nivel material ca un vast nimic, însă care este toate lucrurile la nivel potențial. *A se vedea* **Principiul Mamă/Tată.**

Vindecarea cu ajutorul Corpului Albastru. Este o disciplină predată de Ramtha, în care studenții își înalță nivelul de conștiență până la conștiința celui de al patrulea plan și la Corpul Albastru, în scopul vindecării sau modificării corpului fizic.

Yeshua ben Joseph. Ramtha îl numește pe Iisus Hristos cu numele de Yeshua ben Joseph, urmând tradițiile evreiești ale acelei perioade.

Figura A. CELE ȘAPTE SIGILII: ȘAPTE NIVELURI DE CONȘTIINȚĂ ÎN CORPUL OMENESC

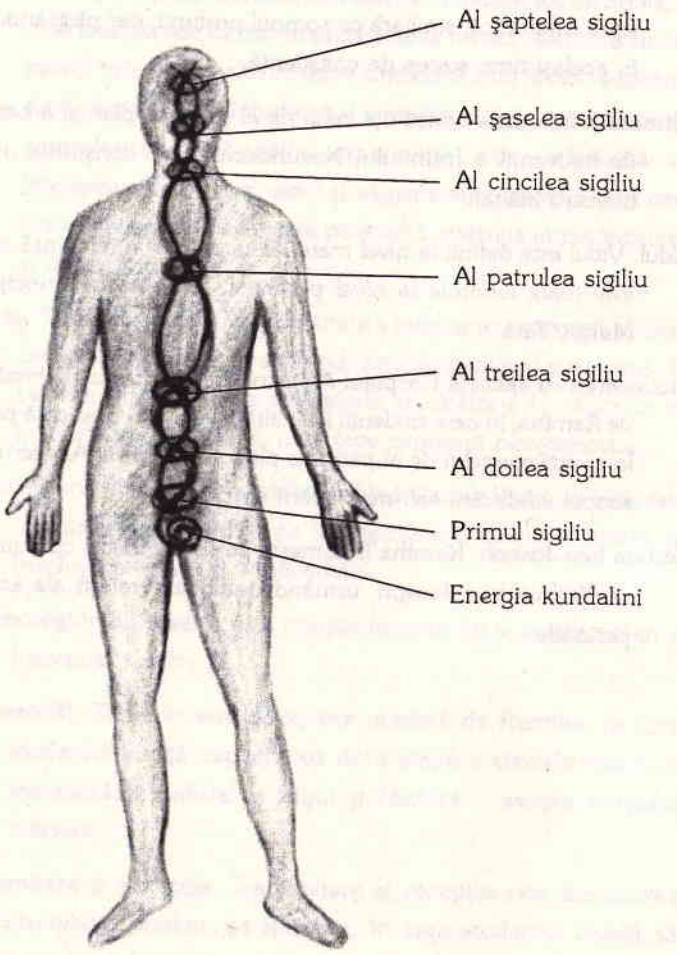

Copyright©2000 JZ Knight

Figura B. ȘAPTE NIVELURI DE CONȘTIINȚĂ ȘI ENERGIE

Copyright©2000 JZ Knight

Figura C. ȘAPTE CORPURI ÎNFĂȘURATE UNUL ÎN ALTUL

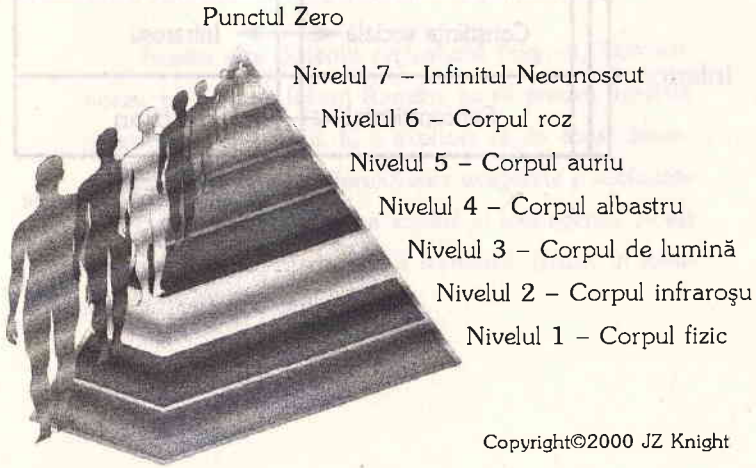
Punctul Zero
Nivelul 7 – Infinitul Necunoscut
Nivelul 6 – Corpul roz
Nivelul 5 – Corpul auriu
Nivelul 4 – Corpul albastru
Nivelul 3 – Corpul de lumină
Nivelul 2 – Corpul infraroșu
Nivelul 1 – Corpul fizic

Copyright©2000 JZ Knight

Figura D. CONȘTIINȚA ȘI ENERGIA
ÎN SPECTRUL LUMINII

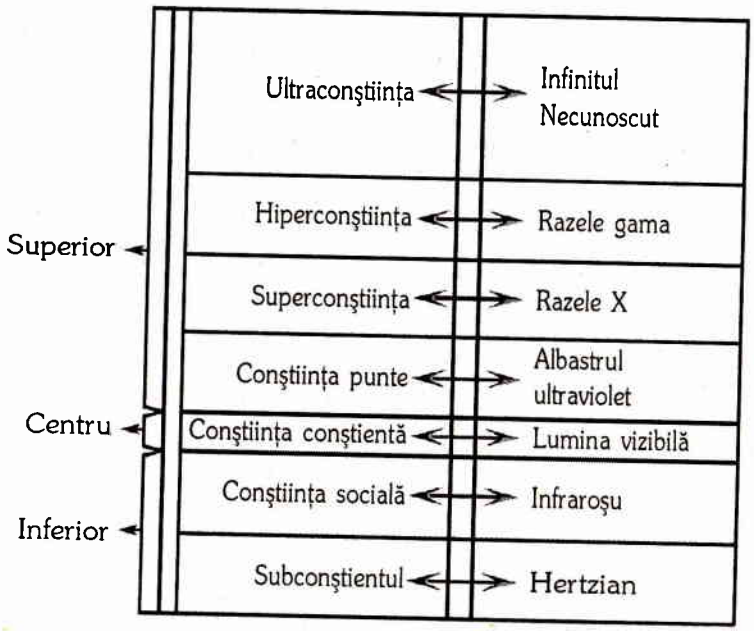

Copyright©2000 JZ Knight

Figura E. CREIERUL

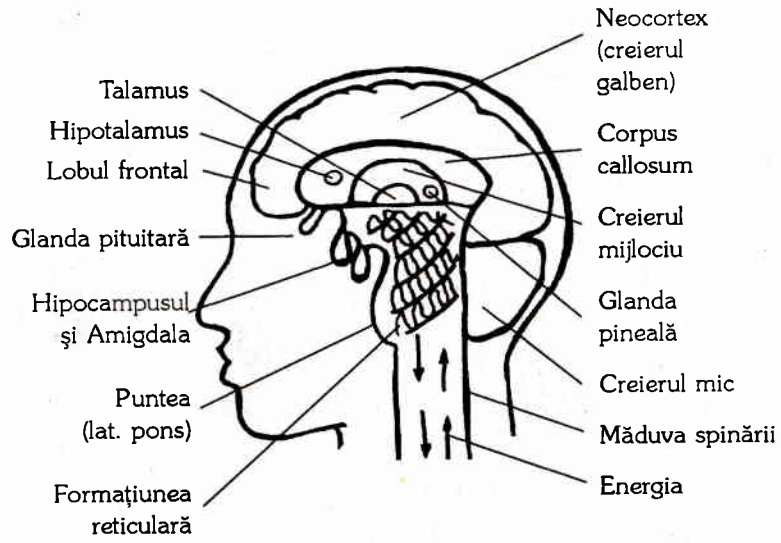

Copyright©2000 JZ Knight

Acesta este desenul caricatural original, bidimensional, pe care l-a folosit Ramtha ca să predea funcțiile și procesele creierului. El a explicat că, în acest desen, diferitele aspecte ale creierului sunt exagerate și subliniate prin culori, pentru a ușura studiul și înțelegerea. Acest desen a devenit instrumentul standard, folosit în toate lecțiile ulterioare despre creier.

Figura F. MINTEA BINARĂ – TRĂIND IMAGININEA

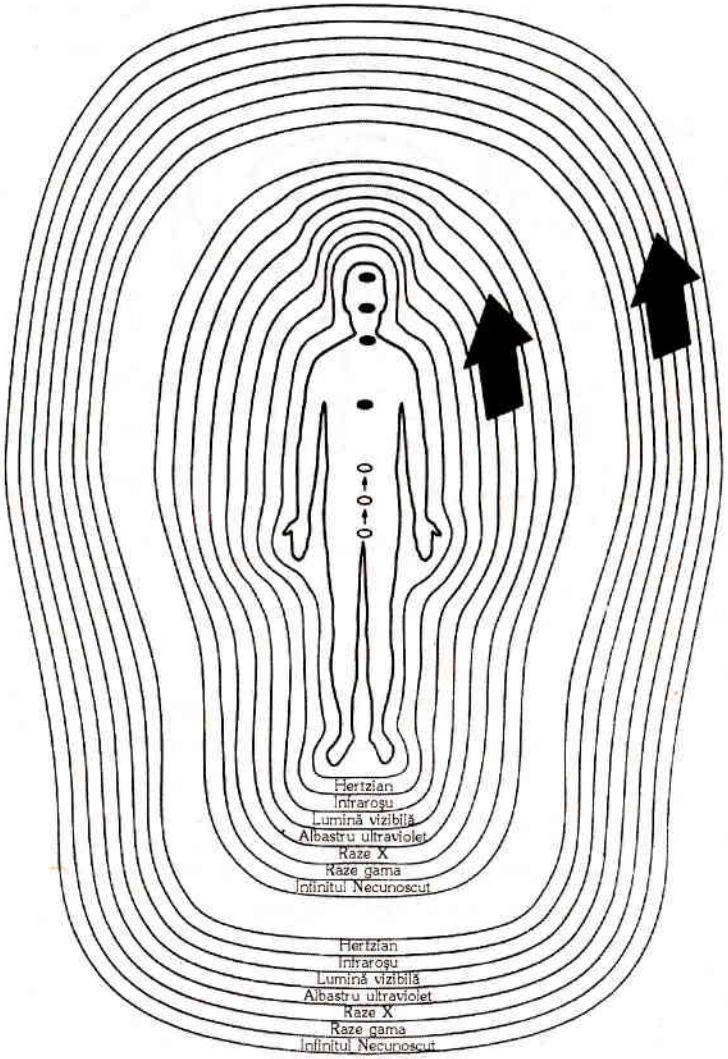

Copyright©2000 JZ Knight

Figura G. MINTEA ANALOGICĂ – TRĂIND ÎN ACUM

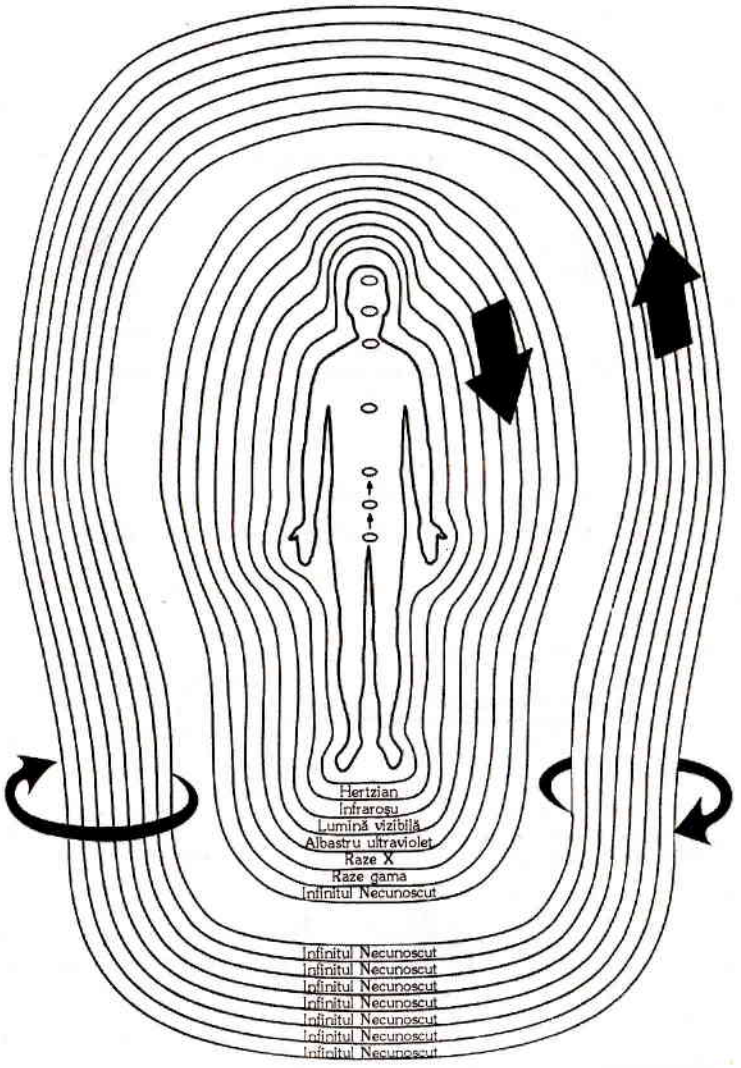

Copyright©2000 JZ Knight

Figura H. EFECTUL OBSERVATORULUI ŞI CELULA NERVOASĂ

Observatorul este cel care produce colapsarea undei de probabilitate, sub formă de particulă de realitate.

Actul observării face ca celulele nervoase să transmită şi să producă gândul.

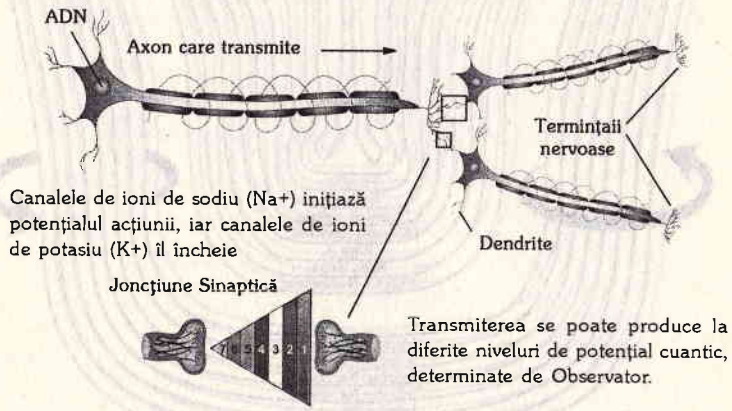
ADN
Axon care transmite
Terminații nervoase
Canalele de ioni de sodiu (Na+) inițiază potențialul acțiunii, iar canalele de ioni de potasiu (K+) îl încheie
Dendrite
Joncțiune Sinaptică
Transmiterea se poate produce la diferite niveluri de potențial cuantic, determinate de Observator.

Copyright©2000 JZ Knight

Figura I. BIOLOGIA CELULARĂ ŞI CONEXIUNILE PENTRU FORMAREA GÂNDULUI

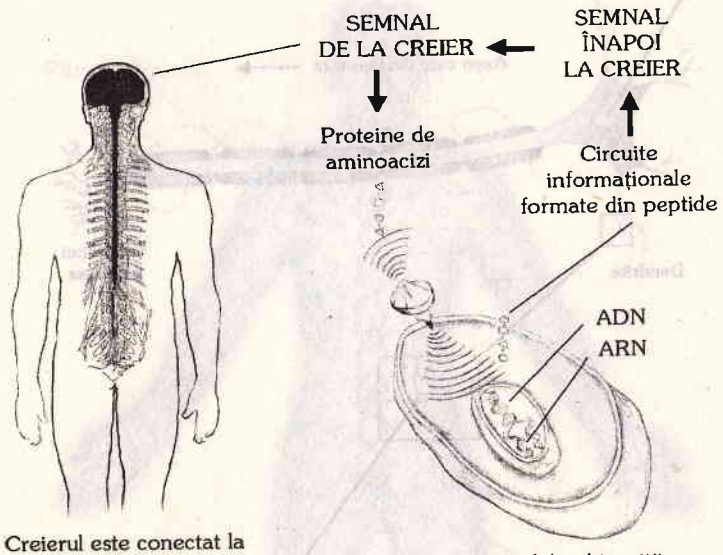

Copyright©2000 JZ Knight

Figura J. STRUCTURA DE SCHELET, SUB FORMĂ DE PÂNZĂ, A MASEI

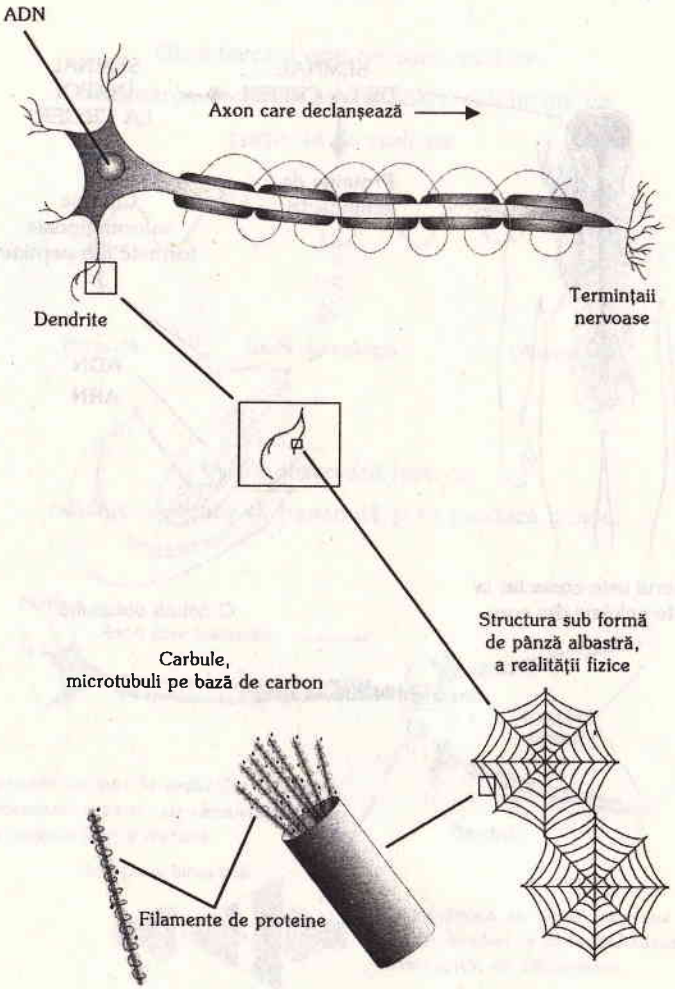
ADN
Axon care declanșează
Dendrite
Terminații nervoase
Structura sub formă de pânză albastră, a realității fizice
Carbule, microtubuli pe bază de carbon
Filamente de proteine
Electronii se deplasează în și prin filamentele proteice

Copyright©2000 JZ Knight

Figura K. CORPUL ALBASTRU

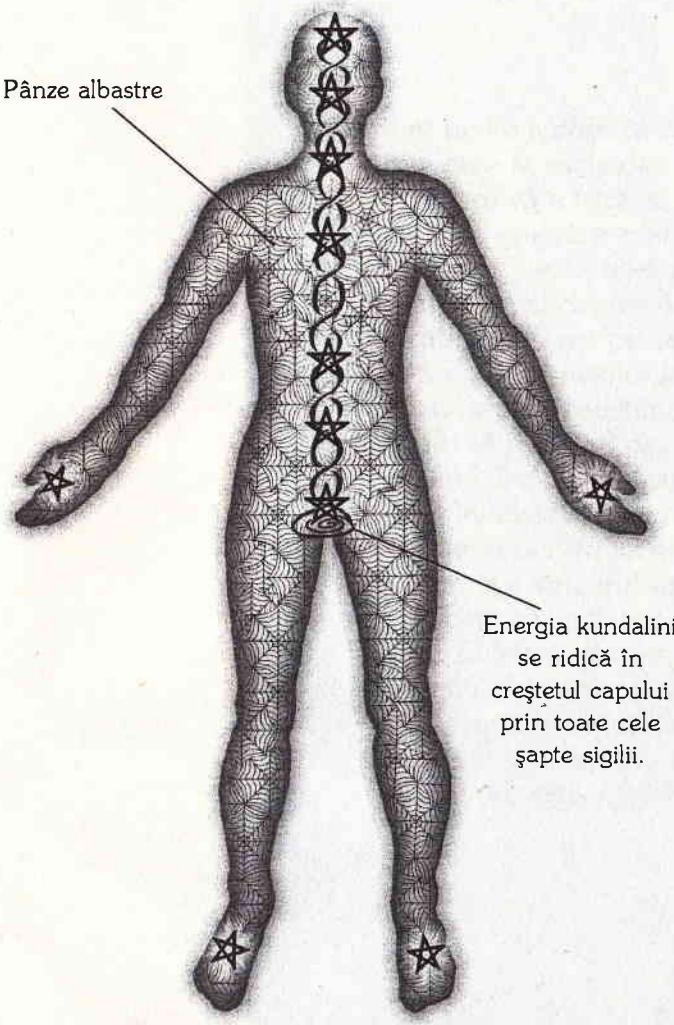

Copyright©2000 JZ Knight